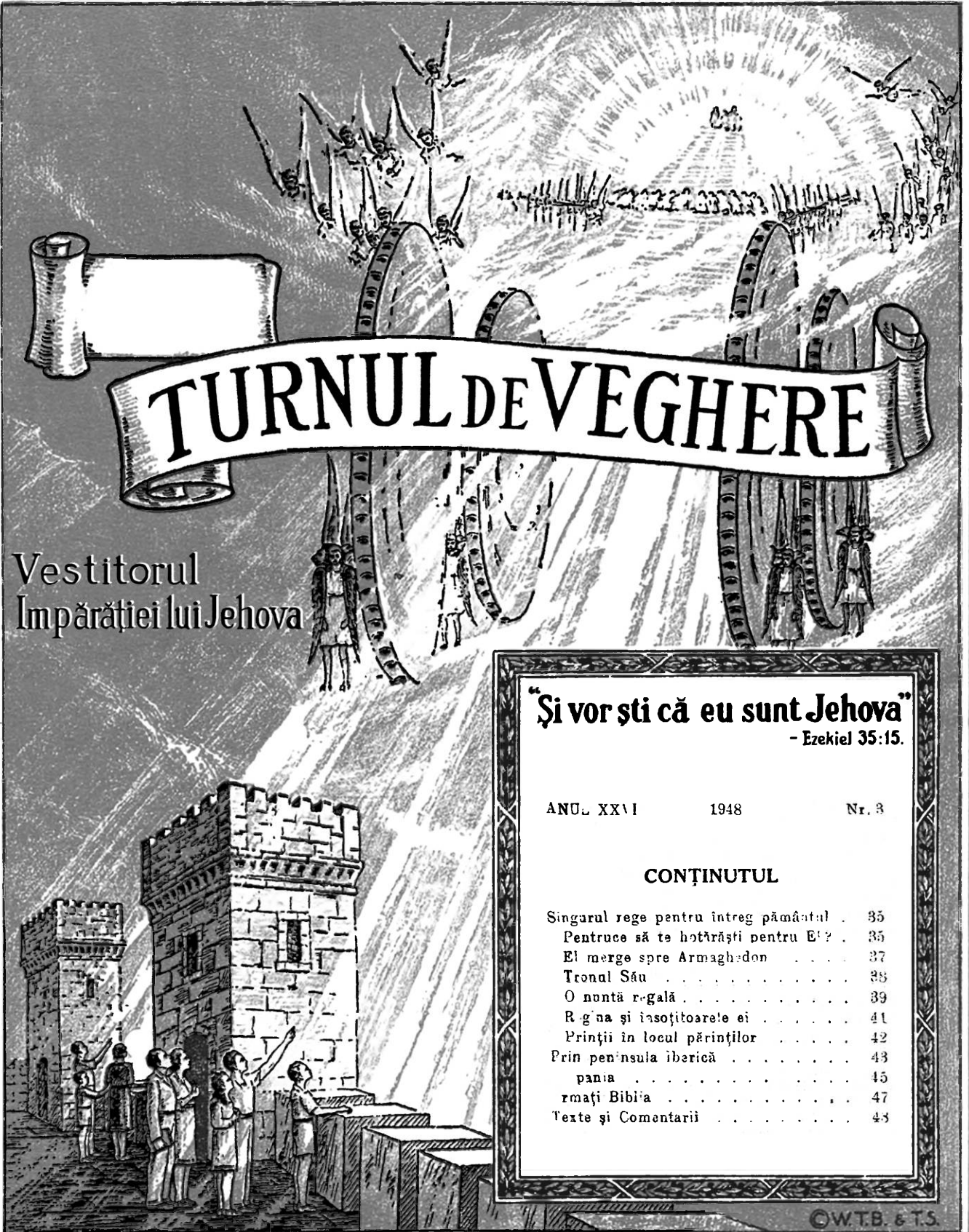

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

„Și vor ști că eu sunt Jehova”

— Ezekiel 35:15.

ANUL XXVI

1948

Nr. 3

CONȚINUTUL

Singurul rege pentru întreg pământul . . .	35
Pentru ce să te hotărăști pentru El? . . .	35
El merge spre Armaghedon . . .	37
Tronul Său . . .	38
O nuntă regală . . .	39
Regina și însoțitoarele ei . . .	41
Prinții în locul părinților . . .	42
Prin peninsula iberică . . .	43
pania . . .	45
urmați Bibliei . . .	47
Texte și Comentarii . . .	48

© W.T.B. & T.S.

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU” ISAIA 43:12

(Urmare din pag. 46)

vers. Prin urmare, legea care iese dela Iehova Dumnezeu era această instrucțiune către Fiul Său: „Stăpânește în mijlocul vrășmașilor Tăi”. Acel Fiul trebuie să domnească în mijlocul tuturor dușmanilor până ce El va justifica numele și suveranitatea universală a lui Iehova. Aceasta este cea mai înaltă justiție; ea este dreptatea, care trebuie să fie stabilită pe vecie, anume, justificarea suveranității Sale legale și a numelui Său nepătat. Adevărul în jurul justiției Sale prin împărăția Sa sub Christos, este lumina care trebuie să iasă pentru toți oamenii de bine. Deaceia, profeția lui Isus, pentru instrucțiunea noastră de lucru astăzi, zice: „Această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea”. W 15.1.

9 Martie

El cheamă cerurile de sus, și pământul, ca să judece pe poporul Său. — Ps 50:4. A. S. V.

În ce privește chemarea cerurilor de sus spre a asista la dezbateri, profetul Isaia avusese o viziune a reprezentantului judiciar al lui Iehova așezat pe tron în templu și arată că serafimii sunt prezenți la dezbateri și mărturisesc despre sfințenia și dreptatea lui Dumnezeu. (Isa. 6:1-7) Christos Regele este însărcinatul judiciar al lui Iehova pe banca de judecată în templu; și când El vine în slava Sa și șade pe tronul slavei Sale, „toți sfinții îngeri” sunt cu El. (Mat. 25:31,32). Astfel îngerii asistenți ai lui Christos din cer, sunt deasemenea prezenți la dezbateri. În afară de aceasta, „pământul”, adică, toate națiunile pământului, sunt adunate la dezbateri. Ele nu pot să scape de a fi adunate pentru marele interogatoriu și cercetare, deoarece Atotputernicul Dumnezeu a chemat și aceia cari sunt hoțărâți pentru interogatoriu locuiesc printre toate națiunile. În mijlocul unei astfel de adunări mari judecă Dumnezeu pe „poporul Său”. W. 1.7.

10 Martie

Câmpul este lumea; sămânța bună sunt fiit împărățit. — Mat 13:38.

În conformitate cu parabola lui Isus, *sămânța bună* sunt boabele de grâu. În Palestina, pe vremea lui Isus, secerișul grâului începea ziua următoare după sărbătoarea Rusalilor. În ziua de Rusalii, spiritul sfânt al lui Dumnezeu a fost turnat peste primii Săi ucenici, toți „fii ai împărăției”. Tocmai atunci se începuse o mare campanie de mărturie despre faptul că Isus fusese înălțat și făcut Domn și Christos. (Fapte 2:1-41) În mod semnificativ, când marea mărturie despre împărăția stabilită a lui Dumnezeu începu în anul 1919 d. Chr., în decursul acestui seceriș *sămânța bună* sau clasa grâului, era o importantă turnare a spiritului lui Dumnezeu asupra Martirilor lui Iehova în împlinirea finală a profeției lui Ioel 2:28, 29. Rămășița clasei grâului primi această turnare a spiritului spre a o învia și pregăti pentru lucrarea de seceriș a predicării veștilor bune ale Împărăției tuturor oamenilor, W 15.8.

11 Martie

Pleacăți, pleacăți, țesțiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Țesțiți din mijlocul lui! Curățiți-vă, cel ce purtați vasele lui Iehova. — Isa. 52:11, A. S. V.

Apostolul inspiraț Pavel aplică aceste cuvinte creștinilor, cari au părăsit marele Babilon antitipic, această lume a necurăției și falsei închinări. Cuvintele se aplică mai ales dela anul 1918 încoace. În acel an Marele Sol al lui Iehova, Christos Isus, veni la templu și după aceea începu eliberarea închinătorilor lui Dumnezeu din robia și supunerea față de Babilonul antitipic păgân. Pentruca să reconstruiască curata închinare pe pământ, El încredință vasele sfinte, rămășiței Sale de închinători, și în mânăuirea acestora ei trebuie să fie curați în ochii lui Dumnezeu. Spre a fi astfel curați, ei nu trebuie să atingă niciun lucru babilonic, necurat, cu dorința pentru el sau pentru plăcerea ce ar găsi-o în el. Făcând vceasta, rezultatul ar fi pătrata lor cu această lume. Aduceți-vă aminte de Achan și de haina babilonică. — Ios. 7:21. W 1.9.

12 Martie

Și a început dela Moise și dela toți proorocii și le-a tălcut, în toate Scripturile, ce era cu privire la El. Luca 24:27.

Toată această referință la scripturile ebraice scrise, nu era o încercare din partea lui Isus de a șază autoritatea Bibliei peste aceea a lui Iehova Dumnezeu. Dimpotrivă, ea era o dovedire credincioasă a autorității lui Dumnezeu printr-o referire îngrijită la Cuvântul Său scris al profeției și instrucțiunii. Isus dădea dreptate cuvântului lui Dumnezeu. El își ordonă cursul vieții Sale pentruca cuvântul lui Dumnezeu să poată fi dovedit adevărat și prin aceasta să fie justificat. El nu luă parte din Scripturile lui Dumnezeu și să pună restul la o parte, ci cita și aplica la sine însuși toate părțile scripturilor ebraice, așa cum erau cuprinse sub titlurile „legea” și „profeții” și „psalmi”. Astfel, El nu lucră nepotrivit, ci arată că Cuvântul lui Dumnezeu este în armonie. Făcând așa, Isus ne dădu un exemplu. W. 1.11,

13 Martie

Preoții dintre Levitiți vă vor învăța. — Deut. 24:8.

Domnul Isus fiind Marele Preot după ordinul lui Melchisedec care era atât rege cât și preot, Isus și urmașii Săi sau supreotii compun o preoție regală. Cu toate acestea, regalitatea lor nu ridică dela ei obligațiunea și însărcinarea de a predica acum numele și Împărăția lui Dumnezeu. Apostolul pune accentul pe această obligațiune, zicând către ei: „Și voi, ca niște pietre vii sunteți zidiți ca să fiți o casă spirituală, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe spirituale, plăcute lui Dumnezeu prin Christos Isus... Voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, (pentruce?) ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întunec la lumina Sa minunată”. (Pet. 2:5,9) Acesta este un serviciu drept, această vestire a preamăririlor lui Dumnezeu și aducere de jertfe spirituale, adică „jertfa laudei lui Dumnezeu în mod continuu, adică, rodul buzelor noastre cari dau mulțumiri”. — Evr. 13:15. W 1. 6.

14 Martie

Mai presus de tot ceea ce trebuie să păzești, păzește-ți inima ta, căci din ea sunt țesțirile vieții. — Prov. 4:23, Roth.

Experiența umană arată că boalele inimii sunt de obicei se atribuie unui rău în mod principal în alte organe și că, dac inima este slăbită sau rău afectată, ea nu poate să lucreze bine. Dacă această stare nu este îmbunătățită ci lăsată să continue, moartea va urma pentru creatura umană. Creștinul nu poate să permită ca un astfel de lucru să aibe loc în mod spiritual, și, dacă ambiția sa este de a justifica numele lui Dumnezeu și a câștiga viață eternă în dreapta lume nouă. Neglijența în ce privește inima sa înseamnă moarte ca un creștin acum: moarte pentru orice speranță de viață în lumea viitoare. În alte cuvinte, aceasta înseamnă pentru asemenea creștini neglijența „moartea a doua” din cauza „păcatului de moarte”, care duce la moarte. (1 Ioan 5:16) Cum, atunci, putem să ne păzim și să ne ocrotim inimile noastre într-un sens spiritual? Cuvântul lui Dumnezeu ne instruește sum, Ascultă-l. W 1.1.

15 Martie

Iehova este păstorul meu. — Ps. 23:1, A. S. V.

Isus se compară pe Sine cu o oaie, sub îngrijirea lui Iehov. Tatăl Său. El este Mielul iubit al lui Dumnezeu. Privind departe pe Isus cam la patruzeci de zile după botezul și ungerea Său Ioan Botezătorul exclamă: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii”. (Ioan 1:29). De-a-lungul ultimei cărți a Bibliei, Christos Isus este amintit de douăzeci și opt de ori ca „Mielul”, adică Mielul lui Iehova. Spre exemplu, citim cu privire la Noul Ierusalim: „În cetate n'am văzut niciun templu pentrucă Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca și Mielul sunt templul ei”. (Apoc. 21:22). Astfel, El sunt arătați a fi două Persoane, diferite una de alta, și nu Mielul este arătat a Domnului Dumnezeu, Cel Atotputernic, Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, este Iehova; Mielul este Fiul Său Isus, care este într-adevăr puternic, dar nu atotputernic. Faptul că Iehova es marele „Păstor și Supraveghetor”, iar Isus „Bunul Păstor”. face pe amândoi una în scop. „Eu și Tatăl Meu suntem una aize Isus. W. 15.5.

SINGURUL REGE PENTRU INTREG PAMANTUL

„Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă, și zic: *Lucrarea mea de laudă este pentru Împăratul!...*
Copiii tăi vor lua locul părinților tăi; îi vei pune domni în toată țara”. — Ps. 45:1, 16.

PROFETUL și poetul inspirat al lui Iehova a privit drumul lung al istoriei de mai mult de 2500 de ani înainte, până în epoca noastră a bombei atomice și a Națiunilor Unite. În mintea sa n'a existat o nesiguranță despre întrebările: „Cine să guverneze pământul?” și „Cine îl va guverna în cele din urmă?”. Într-o carte, a cărei circulație întrece pe cea a fiecărei alte cărți a istoriei, adică în Biblie, profetul-poet a prezentat îndrăzneț convingerea sa personală în chestiunea, că cine să fie Rege peste întreg pământul, și a prezis cine va fi fără greșală în ciuda tuturor dușmanilor domniei Sale. Profetul a murit în speranță de a se întoarce pe pământ printr-o înviere la viață, și aceasta într'un timp, când Stăpânitorul Său mondial ales este la putere și a bătut definitiv pe toți inamicii guvernului Său. Profetul-poet zace încă tot în moarte, deși, după cât se vede, nu încă pentru prea mult timp. Profeția sa însă trăiește încă; și niciodată nu ne-a putut ajuta mai bine decât astăzi de a decide chestiunea stăpânirii mondiale.

² În acest timp al ideologiilor contrazicătoare profetul lui Iehova Dumnezeu, nu este aici, ca să pășească personal pe scena lumii noastre împărțite și să recite Psalmul său, care arată pe cine a căzut alegerea Sa, și să anunțe pe stăpânitorul unei lumi noi a dreptății. Alții trebuie să facă aceasta pentru el. Cine o va face, sau cine sunt ei? Sunt persoane de aceeași convingere entuziasmată, cum a posedat-o profetul, persoane, cari tot așa sunt pe deplin consacrate aceluiaș Dumnezeu, cum a fost el, persoane, cari sunt hotărâte să fie martori pentru El și Regele Său, întocmai după cum a fost poetul-profet. În zilele profetului și după aceea, poema sa a fost cântată în templul din Ierusalim de către un cor de cântăreți exersați, cu acompaniament de muzică. Aceștia au fost numiți „fii lui Core”. Prin urmare poezia a purtat ca titlu dedicația: „Către mai marele cântăreților (după șoșanim). De cântat cum se cântă: Crinii. Un psalm al fiilor lui Core. O cântare (maskil). O cântare de dragoste”. Titlul Psalmului 45.

³ Cântată după melodia „șoșanim” sau „crinii”, această poemă lirică a fost un „maskil”, „poemă de învățătură” sau „Psalm instructiv” pentru toți, cari l-au auzit cântat de către corul din templu; și motivul predominant al său a fost împărăția lui Dumnezeu sub Mesia. Cântăreții au fost membrii bărbatești exersați ai casei lui Core, o familie de leviți consacrați, cari au fost consacrați serviciului lui Iehova în templu și mai ales cântatului sub conducerea „mai marelui cântăreților”. Ca cântăreții acestei cântări a învățăturii împărăției, acești consacrați au fost martorii lui Iehova Dumnezeu. Până în acest an există martori ai lui Iehova. Aceștia sunt urmașii consacrați ai Regelui lumii noi a dreptății numit de Iehova. Incredințarea lor onorabilă constă din a re-

lua psalmul plin de importanță, pe care l-au cântat acei foști fii ai lui Core, și să-l cânte între toate națiunile, cari se află astăzi într-o dilemă, cu tot curajul și convingerea aceluia profet. În timp ce acești cântăreți din timpul modern în serviciul lui Iehova studiază această poemă din nou și se cugetă asupra ei, întrucât ea prezintă singura soluție plină de speranță a tuturor problemelor omenirii, inimile lor bat mai tare în cunoștința importanței acestei cântări. Inima le crește de entuziasm despre măreția Sa, și clocotește în ei, și li se revărsă dorința ca să facă cumva aceasta de cunoscut cu vocea lor. Ei nu se pot abține de la vorbire, ci trebuie să proclame ceva îmbucurător despre Regele uns al lui Iehova.

Pentru ce să te hotărăști pentru El?

⁴ „Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă, și zic: *Lucrarea mea de laudă este pentru Împăratul! Ca pana unui scriitor iscusit să-mi fie limba!*” (Ps. 45:1) Sau după traducerea de Wette (1839), unde textul ebraic este tradus în mod întemeiat după cum urmează: „Imi clocotește inima de vorbire bună. Zic: *Lucrarea mea Regelui! Ca pana unui scriitor iscusit să-mi fie limba!*” Ce cuget conducător bun! Într'adevăr, nu există niciun obiect mai bun de examinat în univers decât acela al unui Stăpânitor care va guverna într'adevăr ca „Rege din mila lui Dumnezeu”. Acest Rege n'a primit ungerea printr'un preot al religiei într'o mănăstire, într'o catedrală sau într'o bazilică, ci a fost uns de însuș Iehova Dumnezeu în slujbă, și anume cu măsura deplină a spiritului sfânt sau a puterii active nevăzută a lui Dumnezeu. Conform legii proprii a lui Dumnezeu, a succesiunii la tron dela Regele David din Ierusalim, cu care Iehova Dumnezeu a încheiat un legământ pentru o împărăție vecinică. El este Regele ales de Dumnezeu, Cel Atotputernic. (2 Sam. 7:8-17) Pe baza șirului de strămoși ai Regelui și a jurământului lui Dumnezeu, a Celui Prea Înalt, acest Stăpânitor este în mod învederat adevăratul Rege. El are sprijinul lui Dumnezeu, așa că El poate nimici pe toți dușmanii lui Dumnezeu și ai omului și poate introduce pe pământ o eră fără sfârșit a bunei stări și a fericirii nestrămutate, a păcii și a vieții.

⁵ De aceea nu este surprinzător, că la aceia, cari învață să cunoască și să aprecieze ceea ce poetul-profet spune aici în versuri, fără voie li se revărsă inima de vestea aceasta bună. Curajos se declară pentru acest Stăpânitor mondial. Ei așa își aranjează afacerile în viață, că îl pot sluji și pot face să înainteze interesele împărăției Sale. Cu cuvintele Psalmului al 45-lea zic ei hotărât: „*Lucrările mele să fie pentru Rege*” (Leeser, din 1853). În această noțiune ei nu cedează. Pentru a se consacra în mod deosebit lucrărilor pentru Rege și a vorbi credincios despre

¹ În cari întrebări nu arată poetul-profet nesiguranță?

², ³ (a) Ce fel de oameni trebuie să reciteze poema ea astăzi?
 (b) Cum trebuie cântat acest poem, și de către cine?

⁴ Pentru ce este regentul cântat aici adevăratul Rege?

⁵ „*Lucrarea mea va fi pentru rege*” — cum trebuie înțeleasă aceasta?

El, ei nu-și împart timpul și atenția între El și lucrurile acestei lumi și nu se ocupă cu acestea. Ei au făgăduința de încredere din Cuvântul lui Dumnezeu al profeției, că puternicul Său Rege va aduce în ordine încurcătura groaznică a afacerilor omenești, și aceasta mai mult decât numai cu putere și înțelepciune omenească. Corespunzător acestei credințe, ei nu iau parte la străduințele zadarnice ale mișcărilor politice, comerciale și religioase ale oamenilor lumesci, cari au de scop să salveze lumea aceasta dela nimicirea ei. Ei nu iau parte la acte revoluționare de forță împotriva partidelor politice, organizațiilor religiei sau împotriva guvernelor existente ale acestei lumi. 'Lucrările lor pentru Rege' sunt lucrări pașnice ale educării, prin cari Regele și binecuvântările guvernului Său sunt făcute cunoscut tuturor celor strămtorați.

⁶ În timp ce ne purtăm strict neutral față de puterile împărțite împotriva lor și față de chestiunile de ceartă ale acestei lumi, ținem o neutralitate activă, care este caracterizată prin activitatea zeloasă a învățurii oamenilor dispuși pentru a învăța în adevărurile împărăției. Dacă nu vorbim cu cuvântul limbii noastre despre aceasta, atunci învățăm pe oameni prin cuvântul scris sau tipărit, prin faptul că răspândim editii de cărți, broșuri și reviste una după alta, cari toate tratează în scris subiectul împărăției. Aceste scrieri fac cunoscut ce a dictat limba oamenilor sfinți, cari au fost inspirați de spiritul lui Dumnezeu și ce a fost scris în Cuvântul scris al lui Dumnezeu, al Bibliei. 'Limba mea este condeiul unui scriitor repede' (Allioli), a spus poetul profet. Un împreună profet, Regele David, a zis: „Duhul Domnului vorbește prin mine, și cuvântul lui este pe limba mea”. (2 Sam. 23:2) Tot așa a fost la dictatul Psalmului al 45-lea. Atât de repede cât a putut scrie scriitorul cu condeiul, limba Psalmului a fost inspirată prin spiritul lui Dumnezeu la dictat.

⁷ Psalmistul-profet ne spune acum, pentru ce se hotărăște pentru Regele lui Iehova, care trebuie să guverneze lumea nouă, pe care a promis-o Dumnezeu că o va întemeia spre binecuvântarea tuturor oamenilor de bine. El se adresează Regelui însuși, ca să laude calitățile Sale de rege, cari corespund cerințelor lui Dumnezeu și de asemenea și necesităților omenirii. Noi n'avem nevoie să ghicim cine este acest Rege, căruia îi adresează Psalmistul cuvintele sale prin inspirația spiritului. Dumnezeu a exclus o simplă presupunere, prin faptul că a inspirat pe un altul din servii Săi, pe apostolul Pavel, ca să ne facă cunoscut pe Rege. El este numit în profeție, pe baza descendenței Sale naturale dela Regele David, „fiul lui David”. Totuș aceasta a fost numai după trup. De fapt El este singurul Fiu născut al lui Dumnezeu. El nu este altul decât Domnul uns și slăvit Isus Christos. El este acela, care înainte de nașterea Sa ca om a fost întrebuințat de Iehova Dumnezeu în cer ca să creieze toate celelalte ale universului. El a fost născut pe pământ în orașul Betleem ca urmaș omenesc al Regelui David. Această s'a întâmplat, pentru că să devină „fiul lui David”

cel uns. Mai departe s'a întâmplat, pentru că să se ofere ca o jertfă lui Dumnezeu și astfel să poată răscumpăra din păcat și moarte pe toți, cari cred în El, prin faptul că prin sângele Său îi curăță de păcatele lor.

⁸ Din moartea, pe care a suferit-o din cauza credincioșiei față de Dumnezeu, a fost înviat, nu ca un om, pentru că atunci și-ar fi luat îndărăt jertfa omenească și ar fi fost încă tot un om, „cu puțin mai pe jos decât îngerii”. (Ps. 8:4, 5; Evr. 2:5-9) În contrazicere cu aceasta, explică apostolul Pavel în primul și în al doilea capitol al epistolei către Evrei, că Isus Christos n'a fost lăsat „cu puțin mai pe jos decât îngerii”, ci dimpotrivă, „ajungând cu atât mai presus de îngerii”, prin faptul că a dobândit o moștenire și un nume, care întrece cu mult pe a lor în excelență. Aceasta s'a întâmplat prin faptul că a fost înviat din morți la viață în cer ca o creatură spirituală slăvită, nemuritoare, divină și a fost pus „la dreapta Măririi în locurile prea înalte”, adică la dreapta lui Iehova, a Celui Prea Înalt. În legământul împărăției, pe care l-a încheiat Iehova cu Regele David, a zis, prin urmare, despre Isus Christos ca despre „fiul lui David”: „Eu îi voi fi Tată, și El Imi va fi Fiu”; mai departe a spus despre acest Fiu: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!” (Evr. 1:1-6) Pentru a arăta apoi, că poziția lui Isus Christos dela glorificarea Sa în cer este mai înălțată decât cea a îngerilor credincioși, apostolul Pavel citează după aceea versetele șase și șapte ale Psalmului al 45-lea și le aplică la Isus Christos cel glorificat. Da, Psalmul al 45-lea se împlineste în Isus Christos, Regele, și mai ales dela anul 1914 d. Chr., pentru că atunci s'au sfârșit „timpurile națiunilor” și pe lângă aceasta a sosit ocazia glorioasă pentru nașterea împărăției lui Dumnezeu. — Apoc. 12:1-5, 10.

⁹ Că în Psalmul 45 a fost întrebuințat Regele Solomon ca actor în tablou, sau că profetul Isaia a scris Psalmul și a întrebuințat pe Regele Ezechia ca interpretul lui Mesia, nu este de importanță. Noi știm că cuvintele Psalmului al 45-lea sunt profetice și se referă acum la Isus Christos, Regele preamărit al lui Iehova. „Tu ești cel mai frumos dintre oameni, harul este turnat pe buzele tale: de aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie”. (Ps. 45:2) Biblia nu ne dă nicio descriere, cum a arătat Isus ca om pe pământ, și toate picturile de artiști romano-catolici și protestanți, cari după cum se presupune îl reprezintă pe El, sunt numai întruchipări ale fanteziei și schimonosirii. Cu siguranță însă Isus Christos este acum, dela glorificarea Sa în cer și decând a devenit 'ogîndirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui', mai frumos decât toți fiii oamenilor și mai mareș și mai slăvit decât cel mai distins domnitor de pe pământ în toată pompa și podoaba Sa. (Evr. 1:3) Ceea ce face pe Isus Christos mai departe așa de frumos, încât niciun om imperfect, păcătos de pe pământ nu se poate compara cu El, acestea sunt calitățile Sale perfecte, cari îl fac cu totul capabil pentru slujba Sa înaltă și lucrarea, pe care o are de

6 În ce măsură ne dăm seama pentru o neutralitate nec-vă în lumea aceasta?
7 Pentru ce trebuie lădat acest Rege, și ca cine este recunoscut?

8 Cum doreșim, ca Psalmul al 45-lea se referă la El, și dela care timp?
9 Cum este acest Rege „cel mai frumos dintre oameni”?

făcut pentru îndreptățirea numelui și supremației lui Dumnezeu precum și pentru eliberarea și binecuvântarea tuturor oamenilor de bine. Când a fost pe pământ „a învățat să asculte prin lucrurile pe cari le-a suferit”. Cu privire la ascultarea Sa față de Iehova Dumnezeu, El „a fost făcut desăvârșit prin suferințe”, așa că neprihănirea Sa față de Dumnezeu, de Cel Prea Înalt, este fără nicio pată; și nicio creatură nu i se poate asemăna în ceea ce privește neprihănirea și însușirea de a fi ireproșabil. — Evr. 9:8; 2:10.

¹⁰ În decursul vieții Sale pământești Isus a avut încontinuu vestea dulce despre împărăția lui Dumnezeu pe buzele Sale. Din timpul când a fost uns cu spiritul lui Dumnezeu, El a propovăduit neîncetat împărăția, și aceasta în public și în particular, în casele oamenilor. Pentru a aduce la tăcere buzele Sale pline de har, uneltele omenești ale lui Satan, ale Diavolului, l-au făcut să fie omorât pe un stâlp de chinuire. El s'a supus blând acestei morți, a dovedit prin aceasta credințioșia Sa față de lucrarea și voința lui Dumnezeu și a descoperit în felul acesta o frumusețe neîntrecută a sfînteniei față de Tatăl Său ceresc. De aceea L-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie, spre a vorbi în cuvintele Psalmistului. Aceasta a făcut-o Iehova Dumnezeu, prin faptul că L-a înviat din morți și L-a înălțat la dreapta Sa, cu mult mai presus decât toate celelalte creaturi sfinte din univers. Ca rege pe tron, Isus face acum buzele membrilor Săi credințioși ai rămășiței de pe pământ pline de har cu aceeași veste, care a făcut propriile Sale buze pe pământ pline de har; și în împlinirea propriei Sale profeții, El a condus supravegherea peste această rămășiță unsă: „Evanghelia aceasta a Împărăției (intemeiate) va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”. — Mat. 24:14.

El merge spre Armaghedon

¹¹ Toate profețiile din Cuvântul lui Dumnezeu sunt de acord că, la sfârșitul acestei lumi, când a sosit timpul ca Isus Christos să-și înceapă stăpânirea activă în cer și pe pământ, există dușmani, care I se împotrivesc și combat guvernul Său. Cu vederea profetică la anul 1914 d. Chr., Psalmistul strigă Regelui pe ton: „Războinic (puternic) viteaz, încinge-ți sabia, podoaba și slava, da, slava ta! — Fii birutor, suie-te în carul tău de luptă, apără adevărul, blândețea și neprihănirea, și dreapta ta să strălucească prin isprăvi minunate (și dreapta ta te va învăța fapte groaznice, alte trad.)!” (Ps. 45:3, 4) Sabia este simbolul războiului, dar și al autorității și puterii lui Dumnezeu de a executa pe dușmani. (Rom. 13:1—4). Deoarece în anul 1914 împărăția lui Dumnezeu în cer a fost născută, puternicul Său Rege pe tron primește mult așteptată putere și se încinge cu ea pentru a face pașii necesari împotriva tuturor dușmanilor suveranității lui Iehova.

¹² El se încinge cu puterea reprezentată prin sabie a executorului; dar pe lângă aceasta, El se încinge

cu slavă și majestate, adică El ia titlul plin de slavă hotărât pentru El și preia rolul distins, strălucitor ca ministrul cel mai înalt și îndreptătorul lui Iehova. Noi ne alăturăm Psalmistului și dorim din inimă, ca acest viteaz de război și Rege glorios, majestos să meargă cu succes spre biruința strălucită. Pentru Națiunile Unite ale prezentului sau pentru o oarecare altă înlocuire a împărăției lui Dumnezeu, nu cerem un astfel de succes.

¹³ Adevărul despre stăpânirea universală a lui Iehova este tăgăduit și combătut, și aceasta acum, când această stăpânire trebuie exercitată prin împărăția Sa. De aceea, Regele trebuie să meargă în războiul cel din urmă al Armaghedonului, ca să confirme acest adevăr și adevărul întregului Cuvânt scris al lui Dumnezeu. Ca om pe pământ, Regele a fost blând și smerit, și urmașii pe urmele Sale manifestă astăzi o smerenie asemănătoare. Și ei sunt aspru strămto-rați, persecutați și combătuți în toate țările. Pentru a-i sprijini în atitudinea lor smerită, pe care o manifestă prin aceea, că ascultă voința lui Dumnezeu și îndeplinesc lucrarea Sa a propovăduirii vestei bune, Regele trebuie „să se suie în carul Său de luptă”. El trebuie să dăruiască succes serviciului lor pentru Dumnezeu în ciuda tuturor împotrivirilor.

¹⁴ Cea mai mare faptă a dreptății este îndreptățirea suveranității universale a lui Iehova și a numelui Său sfânt; și pentruca Regele lui Iehova să întemeieze această dreptate în întreg universul, El trebuie să meargă mai departe la biruință. Apocalipsul, ultima carte a Bibliei, îl arată călărind pe un cal alb, înarmat cu un arc, ca să tragă săgețile Sale asupra oștirilor inamice. (Apoc. 6:1, 2; 19:11—16). În timp ce merge mai departe și biruiește toată împotrivirea dușmanilor, dreapta Sa, mâna Sa a puterii, care este în activitate, îi arată ce poate să-i facă „groaznic” organizației Diavolului în cer și pe pământ. Din capitolul al doisprezecilea al Apocalipsului vedem ce a urmat imediat după nașterea împărăției lui Dumnezeu și ocuparea tronului ceresc prin Regele Său: acest puternic, unul ca Iehova Dumnezeu, a început o luptă plină de putere împotriva lui Satan și împotriva tuturor hordelor sale nevăzute de demoni. El i-a împins afară din cer și i-a alungat pe pământ, unde încă tot mai sunt liberi, ca să facă oamenilor de pe pământ și mare multă suferință și durere. — Apoc. 12:1—13.

¹⁵ În bătălia finală a Armaghedonului dreapta puternică a Regelui va face fapte și mai groaznice decât aceasta. Psalmistul profetizează, că pentru organizațiunea nevăzută de demoni a Diavolului și pentru organizațiunea sa văzută omenească a politiceii, a marelui comerț și a religiei demonilor, prăbușirea este sigură, și el zice Regelui lui Iehova, care acumă călărește încoace: „Săgețile tale sunt ascuțite: sub tine vor cădea popoare, și săgețile tale vor străpunge inima vrăjmașilor Împăratului”. (Ps. 45:5). Intocmai ca un maestru trăgător la țintă, care nu-și greșește ținta nici măcar cu o lățime de un fir de păr, Regele va trimite săgețile Sale ale nimicirii în inima fiecăruia, care

¹⁰ În c. măs. ră a fost sau este adevărat, că „harul este turnat pe buzele Sale”?

¹¹ Cum și când își încinge sabia la brau?

¹² Cum se încinge cu slavă și majestate?

¹³ În interesul cărui adevăr deosebit și a cărei smerenie merge El cu succes?

^{14, 15} (1) Pentru care dreptate deosebită călătorește El încoace? (2) Cum îl învață dreapta sa „fapte groaznice”, și ce sunt ele?

merge cu lumea aceasta rea și împotriva guvernului Său drept. Toate popoarele, care iau parte la conspirația Diavolului împotriva Lui, vor cădea în moarte pe câmpul de război înecat în sânge al Armaghedonului. (Ps. 110:5, 6; Ier. 25:32–36). Cei cari au o inimă înțeleaptă, se vor teme acum, se vor abate dela împotrivirea lor și vor servi Regelui. — Ps. 2:10–12; Apoc. 16:14–16.

Tronul Său

¹⁶ Pavel citează cele două versete următoare din Psalmul 45, adică versetele 6 și 7, ca să arate că Isus Christos este Regele preaslăvit, care a devenit cu atât mai mareț decât îngerii. Pentru a arăta cum se supun îngerii sfinți poziției mai înalte, stăpânitoare a Fiului singur născut a lui Dumnezeu, apostolul scrie în Evrei 1:7–9: „Și despre îngeri zice: 'Din vânturi face îngeri ai Lui; și dintr'o flăcără de foc, slujitori ai Lui'; pe când Fiului I-a zis: 'Scaunul Tău de domnie, (o) Dumnezeule (ho Theós), este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate: Tu ai iubit neprihănirea și ai urit neglegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un undelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi.'” Pavel citează aici din traducerea greacă *Septuaginta* a Psalmului 45.

¹⁷ Aceasta este una dintre versiunile textului Bibliei, cum sunt citate în mod deosebit de preoții religiei, cari învață învățătura „treimii unui singur Dumnezeu în trei persoane”, și pe care se sprijinesc tare. Ei zic: 'Vedeți, cuvântul „Dumnezeu” sau „ho Theós” este adresat în textul original grecesc aici la Isus Christos, Fiului lui Dumnezeu, și aceasta dovedește că El este același ca Iehova Dumnezeu, și că El și Iehova Dumnezeu „sunt una în persoană, asemenea în putere și slavă.” Astfel de apărători ai treimii ne amintesc, că în Psalmul 45:6, 7, text pe care îl amintește Pavel, cuvântul evreesc, care a fost tradus cu „Dumnezeu” și a fost adresat Fiului lui Dumnezeu, este „Elohim”, și că titlul *Elohim* este cea dintâi expresiune sau nume, cu care s'a făcut cunoscut Dumnezeul Cel Prea Înalt în Geneza 1:1, în primul verset al Bibliei, copiilor oamenilor. Să citim acum Psalmul 45:6, 7: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule (Elohim), este vecinic; toiagul de domnie al împărăției Tale este un toiag de dreptate. Tu iubești neprihănirea, și urăști răutatea. De aceea, Dumnezeule (Elohim), Dumnezeul (Elohim) Tău Te-a uns cu un undelemn de bucurie, mai presus decât pe tovarășii Tăi de slujbă”.

¹⁸ Psalmul al 45-lea este cuprins în cartea doua a Psalmilor. Această carte cuprinde Psalmii 42 până la 72. În această a doua carte titlul *Elohim* vine mai des decât titlul *El* (care însemnează Dumnezeu) și decât numele *Iehova*. Titlul *Elohim* apare de 193 de ori (de două ori în legătură cu *Iehova*), dar titlul *El* numai de 15 ori și numele *Iehova* de 27 de ori. Din acest motiv cartea a doua a Psalmilor este arătată ca *elohistică*. Acum se naște întrebarea: Se referă oare titlul *Elohim* în Psalmul 45:6 la Mesia, la

Isus Christos, Fiul lui Dumnezeu? Și mai departe: Intrucât Pavel a citat așa zicând cuvânt cu cuvânt din traducerea greacă *Septuaginta* a acestui Psalm, titlul *ho Theós* se referă oare la Fiul unul născut al lui Dumnezeu? La discutarea acestui punct, apărătorii treimii susțin că cuvântul *Elohim* stă în vocativ sau în forma, în care ne adresăm unei persoane, și înseamnă prin urmare „o Dumnezeule” și este adresat Regelui, Fiului. Ca „dovadă” pentru aceasta aduc mai departe, că în vechea traducere *Septuaginta* dinainte de era creștină, *ho Theós* este expresia greacă pentru *Elohim*. Ei spun, că *ho Theós* stă de asemenea în vocativ sau în cazul în care ne adresăm cuiva, și este, prin urmare, adresat lui Mesia, Fiul lui Dumnezeu. Noi observăm însă, că mulți învățați fac obiecțiune în contra acestei păreri; și cei mai mulți dintre ei sunt tot apărători ai treimii.

¹⁹ Spre folosul tuturor oamenilor, cari au o cugere cinstită, cari nu sunt cu păreri preconcepte examinăm aici faptele; în textul original ebraic din Psalmul 45:6, nu stă niciun verb (niciun cuvânt, care exprimă acțiune sau stare); și când, prin urmare, traducem textul în românește, trebuie să cugetăm sau să adăugăm un verb corespunzător înțelesului versetului. Prin urmare, titlul *Elohim* ar putea sta gramatical în genitiv și ar putea însemna „al lui Dumnezeu” sau „dela Dumnezeu”. Învățații mari sunt de acord în privința aceasta, și în mod corespunzător în traducerea evreiască a lui Leeser, acest verset sună: „Tronul tău, dat de Dumnezeu, va dura totdeauna și vecinic: sceptrul dreptății este sceptrul împărăției tale”. Aceasta este în armonie cu cuvintele îngerului Gavril către mama omenească a lui Isus: „El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui său David”. (Luca 1:32) În armonie cu traducerea Leeser este scris pe marginea dedesubt a *Bibliei Americane Standard*, unde este citată o altă versiune posibilă a Psalmului 45:6: „Tronul tău este tronul lui Dumnezeu etc”. Acesta este sprijinit de câteva traduceri germane; de pildă zice *Schmoller*, nota marginală: „Tronul tău este un tron al lui Dumnezeu”. (Vezi mai departe Menge, Reissler, de Wette) Aceasta este pe lângă aceasta în armonie cu învățătura biblică, conform căreia autorul tronului lui Mesia este Iehova Dumnezeu și Mesia șade pe tron ca reprezentantul lui Iehova. Aceasta a fost reprezentat prin Regele Solomon, căruia poate că i-a fost adresat Psalmul 45 în chipul preumbritor. Despre Solomon este scris: „Solomon a șezut pe scaunul de domnie al Domnului (al lui Iehova), ca împărat în locul tatălui său David”. „A ales pe fiul meu Solomon, ca să-l pună pe scaunul de domnie al împărăției Domnului (a lui Iehova), peste Israel”. — 1 Cron. 29:23 și 28:5.

²⁰ În loc să stea în cazul vocativ sau în genitiv, expresia *Elohim* din Psalmul 45:6, poate sta și în cazul nominativ, în același caz ca și subiectul propozițiunii: „Tronul tău”. Prin urmare, textul din Psalmul 45:6, ar putea suna: „Tronul tău este Dumnezeu”, adică: Dumnezeu este temelia și sprijinul

¹⁶ Pe cari versete din Psalmul 45 le citează Pavel; — din care traducere?

¹⁷ Ce citează aderenții treimii cu privire la Evrei 1:8, 9?

¹⁸ Cum este cartea a doua a Psalmilor *elohistică*, și în care caz stă *Elohim*?

¹⁹ Dacă *Elohim* stă în cazul genitiv, cum ar putea suna atunci versetul?

²⁰ 21 (a) Cum ar putea suna versetul, dacă *Elohim* ată în nominativ?

b) Ce rezultă, deci dacă rezumăm această examinare?

tronului lui Mesia. *Septuaginta* greacă este în armonie cu presupunerea, că *Elohim* stă în nominativ și traduce prin urmare *ho Theós*. Mai mulți traducători mai noi traduc expresiunea din Evrei 1:8 în felul acesta și anume acolo, unde Pavel citează din *Septuaginta* greacă. O *Traducere Americană* (1939) sună aici: „Dumnezeu este tronul tău deapănarea și vecinici!” Traducerea nouă de Arhiepiscopul Neweome (1808) sună „Dumnezeu este tronul tău din vecinicie în veșnicie”. Versiunea de sub rânduri a lui Emphatic Diaglott arată de asemenea, că această versiune în Evrei 1:8 este posibilă.

³¹ *Biblia Americană Standard* spune în observațiunea ei marginală la Evrei 1:8: „Tronul tău este Dumnezeu etc.” *Biblia Standard Revăzută* a anului 1946 este o revizuire a *Bibliei Americane Standard*; în nota ei marginală aduce iarăși trimitere și zice: „Dumnezeu este tronul tău”. Traducerea lui Moffatt din 1934 sună: „Dumnezeu este tronul tău pentru totdeauna și vecinic”. Afară de cele de mai sus vezi și observarea la piciorul acestei coloane *). Pentru a rezuma întreagă examinarea aceasta, putem spune că apărătorii treimei nici în Psalmul 45:6 și nici în Evrei 1:8 nu găsesc dovada biblică, că Mesia, Isus, Christosul, persoana a doua a unei presupuse „treimi” și în ființă același ca Iehova Dumnezeu și ar fi asemenea lui în putere, slavă și existență vecinică. Isus este Fiul întâi născut și Regele uns al lui Iehova.

³² Mult timp bărbați și femei au dorit mult și au suspinat după un guvern drept. Pentru un guvern mulțumitor să se adreseze acum toți la Regele lui Iehova, deoarece sceptrul lui va fi un sceptru drept, un sceptru al egalității, la care nu este nici cel mai mic lucru nedrept sau stricat. Dreptatea guvernului Său ne este garantată; motivul pentru aceasta îl găsim în Psalmul 45:7, când este spus acolo despre Rege: „Tu iubești neprihănirea (dreptatea), și urăști răutatea (nelegiuirea)”. Pentru că Isus a iubit și a urât așa, a suferit pe pământ o prigoană din partea religioșilor, și aceasta până la moartea Sa rușinoasă prin acești persecutatori. Dar tocmai deaceia L-a înviat Iehova Dumnezeu, Cel Atotputernic, din moarte și L-a înălțat la dreapta Sa, la o poziție de mare încredere și mare răspundere, unde poate lupta pentru dreptate și o poate

aduce la răzbătare cu toată puterea în cer și pe pământ. El, „Isus Christos este același ieri și azi și în veci!”, spune Evrei 13:8. „De aceea, Dumnezeu (Elohim), (alte trad. Dumnezeu) Dumnezeu (Elohim) Tău Te-a uns cu un undelemn de bucurie, mai presus decât pe tovarășii Tăi de slujbă”. — Psalm 45:7 **).

³³ Această ungere nu se referă la ungerea lui Isus cu spiritul sfânt, care a venit imediat asupra Lui, după ce a fost botezat în Iordan prin Ioan Botezătorul. După preaslăvirea Lui în cer este uns cu „undelemn de bucurie”. Această ungere se referă la așezarea Sa ca Rege pe tron în anul 1914. Aceasta a fost o întâmplare nespuse de înviorătoare, după ce a așteptat timp de nouăsprezece sute de ani la dreapta lui Dumnezeu. L-a introdus în bucuria și veselia guvernului lui Iehova ca Rege peste întreg universul, inclusiv pământul nostru. Aceasta a fost preumbrat prin ungerea lui Solomon în timpul când, ca urmașul tatălui său David, a ajuns ca rege pe tron, o întâmplare, făcută de cunoscut prin bucuria mare a poporului lui Iehova, peste care a fost uns Solomon ca să domnească. — 1 Regi 1:32—40; 1 Cron. 29:22.

³⁴ Această bucurie de a fi ridicat încoronat pe tron și de a apuca activ ocaziile favorabile ale regalității Sale, este plăcerea pe care o împarte Isus Christos cu urmașii Săi, pe cari îi găsește ca buni și credincioși, când le zice: „Intră în bucuria stăpânului tău”. (Mat. 25:21, 23) Bucuria cu care-L unge Iehova, Dumnezeul Său, întrece pe aceea a tuturor împreună regilor cu El. Prin aceasta nu se înțeleg acei regi, cari au domnit dela 33 d. Chr., dela înălțarea lui Isus în cer, ci toți regii liniei neamului lui David, cari au domnit dela David până la Iosia pe tronul din Ierusalim. Ei toți au fost tovarășii Săi, cari au avut parte la binecuvântările legământului împărăției, pe care l-a încheiat Dumnezeu ca Regele David. Acel legământ al împărăției își ajunge punctul culminant și împlinirea sa complectă în Christos Isus; pentru că înmărâția și bucuria Sa durează vecinic. Dela sine se înțelege, că măsura Sa de bucurie întrece pe aceea a împreună moștenitorilor cu El în împărăție, a urmașilor Săi credincioși pe urmele Sale, peste cari L-a pus Iehova Dumnezeu ca căpetenie. După cum este scris în Efeseni 1:17—23: „Dumnezeu... L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii, care este trupul Lui”. Acest trup, biserica, va fi mireasa Sa în cer.

O nuntă regală

³⁵ Psalmul 45 reprezintă bine chestiunea, când descrie cum are loc nunta Regelui, după ce a dus o campanie de război triumfătoare împotriva dușmanilor

* Traducerea biblică a lui Moffatt a Psalmlui 45:6 slăbește mai departe argumentul treimii, dacă e tim aco o: „Tronul tău ca sta vecinicie”. Pentru ce nu est- amintit Dumnezeu deloc aici? Pentru că Moffatt a acceptat părerea emisă de unii, ca de b nă seamă în textul ebraic original au apărut mai întâi literele YHYH (rostito yihyeh), dar că scriitorul elohistic, care a corectat cartea a doua a Psalmilor, a gândit din greșală că literele acestea sunt semnele YHVH (rostito YAHVEH), adică numele lui Dumnezeu, și a corectat în mod corespunzător textul și l-a schimbat în Elohim, pentru a transforma cartea a doua a Psalmilor mai el bistică. Dacă la început în ebraică, au apărut literele YHYH, în înțelesul de „a fi”, atunci textul din Psalmul 45:6 trebuie să sune la fel cum este redat în traducerea lui Moffatt, și anume: „Tronul tău ca fi vecinic”. Cu aceasta cade cuvântul Dumnezeu din acest verset.

Intre o observație la Psalmul 45:6 în *The Polychrome Bible* de J. Wellhausen, este spus: „Ebraice YHYH (YIHVEH), pe care cuvânt un editor următor l-a luat din greșală drept semnele YHVH adică IHVH (ebraic Yāhveh; . . .), și de aceea a pus în locul lui Elohim Dumnezeu.”

În *Noul Testament în limbă modernă* de Weymouth, ediția 1930, spune o notă marginală la Evrei 1:6 cu privire la expresia „O Dumnezeu”: „Psalmul 45 este o cântare de nuntă regală, și această traducere cuprinde adresarea directă către un rege pământesc prin titlul 'Dumnezeu'. Dificultatea vădită a condus la diferite presupuneri: 1. 'Tronul tău este tronul lui Dumnezeu' (astfel a părut în nota marginală la Psalm în *Versiunea Revizuită*). 2. 'Tronul tău este Dumnezeu pentru totdeauna și vecinic'. 3. Un text ebraic stricat: 'Yahweh' (Dumnezeu), din greșală pentru aproape același cuvânt ebraic, care înseamnă 'a fi'. — 'Tronul tău va fi totdeauna și vecinic'. Această presupunere este adoptată în mare măsură.”

** Într-o notă marginală la Psalmul 45:7 *Studies in the Psalms* de Rotherham atrag atenția la o altă schimbare, probabil ebraică, despre expresia „Dumnezeu, Dumnezeuul tău”, este spus a olo: „Fără îndoială pentru un original Iehova, Dumnezeul tău”. Delitzsch spune același lucru.

În *The Polychrome Bible* exolcă mai departe J. Wellhausen în observațiile sale la cartea a doua a Psalmilor: „Cartea a doua (Ps. 42-72) se dăstug de cartea întâia prin aceea că preferă numirea Dumnezeu (ebraic: Elohim) în locul numelui propriu JHVH... De fapt, noi găsim: Dumnezeu, Dumnezeul meu în loc de JHVH, Dumnezeul meu... Această clădire, care se găsește și în cartea a treia (de exemplu: Dumnezeu, Savat, în loc de JHVH Savat...), se datorește unui revizor al B'biei.”

23 Când și cum a fost uns cu „undelemn de bucurie”?

24 Cum este uns prin urmare „peste tovarășii Săi”?

25 Când și cum va fi îndeplinită nunta Regelui pe deplin?

domniei Sale. Din zilele apostolilor, în decurs de nouăsprezece sute de ani, membrii miresei Sale viitoare au fost luați din omenire. De aceea, zice apostolul Pavel către comunitatea din Corint, pe care a întemeiat-o: „V'am logodit cu Christos, ca să vă înfățișez ca o mireasă curată singurului ei bărbat”. (2 Cor. 11:2, O Trad. Americ.). După împărăția lui Dumnezeu în anul 1914 este întemeiată, Mirele-Rege începe să ia la sine pe membrii acestei cete a miresei; adică, El învie pe membrii ei credincioși, cari au murit și până în acest timp au dormit în morminte. (Apoc. 19:6—9). În trup pe pământ, se mai află o rămășiță a membrilor consacrați ai „bisericii, care este trupul Lui”, cari sunt logodiți cu Mirele-Rege. Nunta Lui cu ea nu va fi mai curând terminată s'au înfăptuită pe deplin, până când și ultimul membru al acestei rămășițe și-a terminat cursul și a fost schimbat într-o creatură spirituală în învierea din morți și a fost unit personal cu Christos Isus pe tronul împărăției Sale.

²⁶ În timpul, când Mirele-Rege vine la templul spiritual al lui Dumnezeu, ca să facă acolo inspecție și judecată, adică în anul 1918 d. Chr., începe să ia la sine în templu pe ceata miresei Sale. El face aceasta prin faptul că învie pe credincioșii, cari dorm, din moarte și îi introduce la El în viața cerească, spirituală. Membrii credincioși ai rămășiței, cari sunt logodiți cu El, îl văd în templu cu ochiul credinței, și în cuvintele Psalmului (45:8, 9) spun plini de încântare: „Smirna, aloia și casia îți umplu de miros plăcut toate veșmintele; în casele tale împărătești de fildeș te învelesc instrumentele cu coarde. Printre prea iubitele (Biblia Americ, Stand.: printre femeile de onoare ale) tale (sau: printre slujitoarele tale) sunt fete de împărați; împărăteasa, mireasa ta, stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir”. Ei descopăr prezența Lui prin hainele slujbei Sale de Rege, cari miroase atât de tare, ca și cum s'ar compune din aceste substanțe frumos mirositoare, smirnă, aloia și casia. Aceasta este în realitate mirosul vindecător al cunoștinței lui Dumnezeu. Christos Isus, care este în templu, dă acum membrilor credincioși ai rămășiței această cunoștință, și ei din partea lor au bucuria de a răspândi mirosul dulce al acestei cunoștințe a lui Dumnezeu și a împărăției Sale între o mulțime de oameni de bine. Intocmai ca apostolul Pavel ei pot spune: „Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Christos, și care răspândește prin noi (prin mine ca purtătorul Său de tămâie; O Trad. Americ.) în orice loc mireasma cunoștinței Lui. În adevăr, noi suntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Christos pentru cei ce sunt pe calea mântuirii”. (2 Cor. 2:14, 15). Cine nu iubește această mireasmă, va pieri în războiul Armageddonului.

²⁷ Corespunzător prilejului, trebuie să fie muzică în cer, muzică de cea mai bună calitate, întocmai ca aceia a instrumentelor cu coarde, care sună din palate, cari sunt împodobite cu plăci de fildeș ca căptușală pentru pereți și unde cântă muzicanții cei mai iscusiți. Împreună cu această muzică îi sună Marelui-Rege fără îndoială plăcută în urechi vocea

rămășiței Sale consacrate de pe pământ, în timp ce membrii acestei rămășițe cântă între toate națiunile vestea împărăției lui Dumnezeu și preamăresc calitățile vrednice de laudă ale Regelui Său uns. (Cântarea cântărilor 2:14). Despre fetele de rege este spus, că sunt între femeile Sale onorabile, credincioase Lui. Multe manuscrise ebraice spun, că aceste fete de rege sunt între *slujitoarele**) Sale. Că sunt femei de onoare regale însemnează, că sunt spre cinstea Marelui-Rege. Intrucât ele de asemenea sunt consacrate serviciului Său, par a reprezenta pe scena lumii de astăzi mulțimea mare de oameni de bine, cari se consacrează lui Dumnezeu prin Christos și după aceea se pun pe partea rămășiței cetei miresei Sale, ca să onoreze pe Dumnezeu și să-I servească. „Regina” în haine strălucitoare, țesute cu aur scump din Ofir, care sta la dreapta, de partea favoarei Regelui, este un tablou al bisericii în numărul ei complet de membri. Membrii rămășiței, cari sunt încă pe pământ, trebuie să facă numărul ei deplin, prin faptul că se dovedesc ca credincioși Mirelui până la moarte și după aceea sunt înviați la viață, în prezența Tatălui Său.

²⁸ Iehova Dumnezeu dă bisericii prin Christos Isus viață, și de aceea este ea „fata” Sa. Prin spiritul inspirației, care a fost în Psalmist, Iehova se adresează bisericii sau mai curând acum la rămășița ei, care este încă în trup: „Ascultă, fiică**), vezi și pleacă-ți urechea; uită pe poporul tău și casa tatălui tău. Și atunci împăratul îți va pofti frumusețea. Și fiindcă este Domnul tău, adu-i închinăciunile tale. Și fiica Tirului, și cele mai bogate din popor vor umbla cu daruri ca să capete bunăvoința ta”. — Ps. 45:10—12.

²⁹ După fostul obicei oriental poate că mireasa n'a văzut niciodată fața mirelui ei înainte de acest prilej, mai ales dacă a fost o nuntă regală și prin urmare o afacere de stat. De aceea ea a trebuit să uite pe rudele sale de aproape și să părăsească persoane, cari prin familiaritate i-au fost cunoscute și dragi, și să-și îndrepte simpatia asupra mirelui ei și să se hotărască să-l iubească ca capul ei de căsătorie și să-i jure credință de dragul împărăției. După aceea mirele a găsit-o vrednică de a fi iubită mai mult decât numai pentru frumusețea ei exterioară și din cauza farmecelor ei cuceritoare. Dacă s'a tras dintr-o altă națiune decât mirele ei izraelit, atunci a trebuit să uite pe poporul ei și pe dumnezeii ei religioși și așa să vorbească ca Rut către soacra ei iudee, Naomi: „Poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu”. (Rut 1:16) Atunci va avea parte la onorurile mirelui ei, și cei asociați cu El vor căuta și favoarea ei.

³⁰ Christos Isus, Mirele care este împlinirea chi-

*) Vezi nota marginală în traducerea lui Rotherham a Psalmului 45:9; mai departe același verset cu nota marginală respectivă în ale sale *Studies in the Psalms*.

**) Chiar și autorii iudei ai Targumim-ului sau ai transcrierii caldeene arată la Psalmul 45:10, că „mireasa” lui Mus'a nu este o femeie singuratică, ci este „o comunitate” sau „adunare”.

28 A cui fiică este regina, și cui i se adresează?

29, 30 Cum a ascultat în timpul vechiu fiica acest iudeu, și cum îl ascultă fiica, care este împlinirea chipului?

26 Cum facepe să-și ia mireasa la sine, și cum este mirosul Lui?

27 Ce se înțelege sub muzică, doamne de onoare și Regina?

pului, a fost după legăturile Sale pământești un iudeu. Din timpul, de când căpitanul italian Corneliu a fost convertit, neiuzeii sau păgânii au fost primiți în biserica logodită cu Christos. După cât se pare, majoritatea membrilor bisericii se vor trage din păgâni, cari n'au văzut niciodată fața lui Isus când a trăit pe pământ. Totuși, toți membrii bisericii logodite, iudei și păgâni la fel, trebuie să uite relațiunile omenesti și legăturile naționale, adică ei nu trebuie să lase ca acestea să câștige putere și influență asupra lor și să-i rețină dela aceea de a renunța la tot și să meargă la singurul, cu care se îngrijește Dumnezeu pentru ei ca să fie căsătoriți. Prin vestea Evangheliei, ei aud învitarea lui Dumnezeu; ei îi dau atenție, și smerit își pleacă urechea spre ea și după aceea își îndreaptă simpatia spre Mirele promis, Isus Christos. — Col. 3:1-4.

³¹ Membrii rămășiței de astăzi nu fac excepție dela aceasta. Intrucât s'au consacrat lui Dumnezeu, au fost născuți de spiritul vieții sau copiii Săi și după aceea au primit invitarea Sa să devină împreună moștenitori cu Christos, trebuie să părăsească lucrurile lumii vechi și să-și arate aprecierea pentru ceea ce le-a pus în vedere Tatăl ceresc și să-și întărească devotamentul față de aceea. De dragul împărăției ei nu permit, ca relațiunile omenesti și naționalități pământești să poată decide hotărârile, alegerea și acțiunile lor. Ei întorc spatele dumnezeilor religioși, comerciali și politici ai acestei lumi și adoră pe Dumnezeu Marelui-Rege al lor. Așa cum cinstesc pe Tatăl, așa cinstesc și pe Regele. Ei se pleacă sub voința Tatălui lor ceresc, prin faptul că se căsătoresc cu Regele Său uns, „pe care voi Il iubiți fără să-L fi văzut”. (1 Pet. 1:8). Ei cred ceea ce stă scris în Psalmul 45 despre frumusețea Lui; și ei caută să apară dragălași în ochii Lui, deci nu în ochii oamenilor, pentru ca El să le poartească frumusețea spirituală și să-i ia la El în împărăția cerească. Deoarece anumiți oameni văd acest devotament credincios al membrilor rămășiței față de Regele lui Iehova, ei îi recunosc ca creștini adevărați, și ei doresc acum favoarea sau ajutorul lor spiritual. Aceștia au fost preziși prin expresiunile „cele mai bogate din popor” și „fiica Tirului”. Când au fost regi David și fiul său Solomon fiica Tirului, adică cetatea Tirului, s'a aflat într'un legământ cu regatul lui Izrael și a ilustrat prin urmare pe oamenii de bine, cari se asociază acum cu împărăția lui Dumnezeu și Regele Său.

Regina și însoțitoarele ei

³² Descrierea care urmează acum se aseamănă cu cea dela „cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă, împodobită pentru bărbatul ei”. (Apoc. 21:2, 9-27) Evident, văzut din punctul de vedere al Psalmistului, mireasa regală a fost adusă din casa tatălui ei pământesc într'un palat sau într'o casă potrivită înăuntrul Ierusalimului, unde așteaptă, ca să fie dusă cu alai plin de bucurie la mirele ei care o așteaptă cu mare dor. „Fata împăratului este plină de strălucire înăuntrul casei împărătești (sau în camera dinlăuntru); ea poartă o haină țesută cu aur.

Este adusă înaintea împăratului, îmbrăcată cu haine cusute la gherghef (pe covoare colorate, Schmoller, nota marginală), și urmată de fete, însoțitoarele ei, cari sunt aduse la tine. Ele sunt aduse în mijlocul bucuriei și veseliei, și intră în casa împăratului.” — Psalm. 45:13-15.

³³ Splendoarea măreță, în care este îmbrăcată mireasa și în care este condusă la Mirele și Regele ei, ilustrează slava cerească, în care este reprezentată biserica completă a capului ei Christos Isus în împărăție sus, după ce a avut loc învierea ultimului ei membru. „Este sămănat în ocară, și înviează în slavă”. (1 Cor. 15:42, 43) Mirele ceresc așteaptă clipa fermecătoare, când cu biserica și mireasa Sa alătura de El se poate prezenta Tatălui ceresc, „ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără rată, fără sbârcitură sau altceva de felul acesta, ci stântă și fără prihană”. (Efes. 5:27) Bucuria de a avea această „mireasă” plăcută, a fost o parte a bucuriei, care a fost făgăduită începătorului și întregitorului credinței noastre creștine, Christos Isus, și de dragul ei s'a dat în moartea de jertfă, a fost dispus să sufere chinurile pe lemn și să nu ia în seamă rușinea legată cu acestea. — Evr. 12:2; Efes. 5:25.

³⁴ În timpul nunții „mireasa”, această fiică a lui Iehova, a „Regelui vecinicii”, are un alai mare, ceea ce contribuie la splendoarea și demnitatea evenimentului. Acest fapt prezice ceva plăcut pentru zilele noastre timpul dela anul 1918 d. Chr. Intocmai ca un reporter de nuntă ne spune Psalmistul: „Urmată de fete, însoțitoarele ei, cari sunt aduse la tine. Ele sunt aduse în mijlocul bucuriei și veseliei, și intră în casa împăratului”. Ps. 45:14, 15.

³⁵ Aceste fecioare însoțitoare ale miresei ilustrează pe oamenii consacrați de bine, pe cari îi strânge acum Christos Isus, Păstorul cel bun. El îi aduce în societatea rămășiței, care reprezintă pe mireasă. El vorbește despre ei ca despre „alte oi” ale Sale, pentru că acești oameni nu au o destinație cerească, o moștenire cerească, ci au făgăduințe divine de a trăi veșnic pe pământ sub împărăție. Poziția lor prezentă în comunitate cu rămășița miresei este o poziție de privilegiu și le aduce mare bucurie lăuntrică. Deși nu aparțin la rămășiță, care posedă speranța într'o nuntă cerească, totuși sunt bucurioși despre ceea ce le pregătește Domnul. Ei se bucură, c. El îi aduce în legătură cu organizațiunea Sa teocratică, reprezentată pe pământ prin rămășiță, care este logodită cu capul acestei organizațiuni. Bucuria de astăzi a acestor fecioare însoțitoare nu constă din aceea de a îndeplini însărcinarea divină, adică de a se căsători, de a fi roditori și de a umplea pământul cu urmași drești, cari vor fi supuși pământului ai lui Christos. Acum ei posedă privilegiul de a servi împreună cu rămășița pe Dumnezeu. Aceasta o privesc ca o cauză de mare bucurie, căreia nimic nu i se poate asemana în viitor. Privilegiile lor prezente nu se vor repeta în niciun timp viitor, după războiul Armageddonului. Ei iubilează, pentru că Regele se bucură, că începe împărăția Sa, că reia lucrarea Sa a restatornicirii închinării curate la Dum-

³¹ Pentruce nu face rămășița astăzi excepție dela această regulă de acțiune?

³² Cum este condusă, conform descrierii, mireasa la Rege?

³³ Cum este adusă acum la slavă „mireasa”, și spre a cui bucurie?

³⁴ Cine însoțește, conform descrierii, pe mireasă, și pentruce?

³⁵ Cine sunt însoțitoarele fecioare acum, și pentruce sunt vesele?

nezeu pe pământ și că va nimici pe toți din univers, cari ocărăsc numele lui Iehova și va introduce o stăpânire dreaptă peste întreg pământul.

³⁶ Aceste fecioare din timpul nou se țin curate și nepătate de lumea aceasta și nu săvârșesc preacurvia spirituală cu ea. (Iac. 4:4) De aceea primește Regele acum jurământul lor de credință și îi face însoțitori ai rămășiței Sale mireasă. Ascultător, urmează ei în alaiul membrilor rămășiței, îi sprijinesc ca să servească pe Iehova Dumnezeu și să propovăduiască vestea bună despre împărăția Sa, care stă sub Christos. Cum intră în palatul Regelui? Nu prin aceea că merg în cer cu mireasa Sa, ci prin faptul că în societatea miresei primesc astăzi privilegii de vestire a împărăției și după aceea trăiesc mai departe până în timpul când nunta Mirelui cerească cu mireasa Sa slăvită, cu biserica, inclusiv ultimul membru al clasei miresei, va fi îndeplinită. Este tocmai așa, ca și când fecioarele ca fetele miresei, cari intră după mireasă în palatul regal, privesc cum este îndeplinită ceremonia nunții. În *Septuaginta* greacă citim în Psalmul 45:15: „Ele vor fi aduse la templul Regelui”. (Thomson) Aceasta face de cunoscut pe fecioare ca membrii „multimii mari de oameni”, cari, după cum descrie Apocalips 7:15, se află în templu. Intrucât ei rămân în viață până la punctul cel mai înalt al nunții, vor fi martori oculari despre toate schimbările și despre toate stările noi, cari însemnează această nuntă fericită pentru aceia, cari vor trăi pe pământ în lumea nouă a dreptății.

Prinți în locul părinților

³⁷ Să ne întoarcem atențiunea dela mireasa spirituală și dela fecioarele însoțitoare pământești ale Sale și să o îndreptăm spre Regele preaslăvit. Iarși zice Psalmul Regelui, care este pe punctul de a prelua datoriile căsătoriei cu mireasa dată Lui de Dumnezeu, și spune: „Copiii tăi vor lua locul părinților tăi; îi vei pune domni (prinți) în toată țara”. (Ps. 45:16) Este adevărat că conform traducerii siriene a Psalmului 45, pronumele *tăi* și *tu* în acest verset sunt de gen feminin, prin ceea ce versetul pare a fi adresat miresei, bisericii. Dacă acesta din urmă ar fi cazul, atunci „părinții” ar fi părinții lor și „copiii” copiii lor. Copiii lor ar fi prin urmare copiii bisericii, adică membrii bisericii, pentru că despre membrii unei organizațiuni se vorbește ca despre copiii ei. (Mat. 23:37; Luca 19:41-44) Ea ar pune prin urmare pe acești membri ai bisericii ca prinți peste pământ, întocmai cum organizațiunea religiei romano-catolică își pune episcopii pe întreg pământul și îi numește „prinți ai bisericii”. Biblia nu este de acord cu aceea, că mireasa, regina, ia capului ei, Regelui, datoriile din mână și își pune copiii în poziții princiare. Acesta este dreptul și datoria Regelui. Afară de aceasta pronumele *tăi* și *tu* din textul Psalmului 45:16 în ebraica originală sunt de gen bărbătesc, ceea ce arată, că versetul cu privire la părinți și fii este adresat Regelui Isus Christos. — Mat. 20:20-23.

³⁸ Conform promisiunii divine din Isaia 9:6, Christos Isus va oficia conform titlurilor lui „Dumnezeu tare (*El Gibbor* nu *Elohim*), Părintele vecinicilor, Domn (Prinț) al păcii”. Tuturor oamenilor de pe pământ, cari cred în El și îi dau ascultare și credințioșie nezdrușcinată ca Regelui, le va da vieață în decursul domniei Sale de o mie de ani. El a murit pentru toți cari cred în felul acesta pe pământ și dacă îl ascultă în ascultarea și loialitatea lor, ca singurul Rege al lui Dumnezeu peste întreg pământul, vieața lor va dura în toate veciniciile viitoare. Așa va fi Părintele vecinic al tuturor crezătorilor acestora pământești și va avea mulți „copii” sau „fii pământești”. Dar în mod rațional El nu-i va pune pe toți „prinți” sau regenți pe întreg pământul, ca reprezentanți pământești văzuți ai împărăției cerește. Cine vor fi făcuți astfel de prinți pământești?

³⁹ În mod vădit „părinții” Săi și alți bărbați din timpul vechiu de acelaș grad de credințioșie față de Dumnezeu și suveranitatea Sa. Părinții amintiți aici par a se referi aici la premergătorii credințioși ai lui Isus după trup, întocmai după cum îi este spus miresei mai sus în versetul 10, ca să uite casa *Tatălui* ei. La astfel de premergători omenеști ai 'omului Christos Isus' aparțin Regele David, Iacob, Isaac, Avraam, Noe și Enoh. Cum îi poate pune „prinți pe întreg pământul”, deoarece toți au fost morți de mii de ani? Prin faptul că Dumnezeu la timpul hotărât îi învie și după aceea îi pune în diferite părți ale pământului în poziții princiare, pentru ca să officieze pentru El. Că îi înviază înainte sau după Armaghedon, nu se discută aici.

⁴⁰ Ceea ce va face Christos Isus, Regele, pentru „părinții” Săi credințioși, aceea va face și pentru alți bărbați credințioși din timpul vechiu, cari n'au fost premergătorii Săi după trup, așa de exemplu Abel, Iov, Moise, Iosua, Daniel, Neemia, Ioan Botezătorul etc. Câți-va din acești credințioși din timpul vechiu sunt amintiți în capitolul al unsprezecelea al epistolei către Evrei. În mod vădit din acest motiv a fost confundat textul din Psalmul 45:16 mult timp cu textul din Evrei 11:39, 40, care sună: „Toți aceștia, măcară au fost lăudați pentru credința lor, totuși n'au primit ce le fusese făgăduit; pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n'ajungă ei la desăvârșire fără noi”. Aceste două versete din Evrei 11 nu s'ar putea referi la aceea, că Isus face pe „părinții” Săi pământești peste întreg pământul fiii și prinții Săi, căci în Evrei 11 sunt înșirați bărbați, cari n'au fost premergătorii Săi după trup. Mai departe sunt amintite „femei”, de pildă Sara și Rahab și altele, cari și-au primit morții înapoi prin înviere; și după aceea este spus în Evrei 11, că „toți aceștia, cari prin credință au primit o mărturie” nu vor fi făcuți desăvârșiți în viață fără biserica creștină, mireasa lui Christos. Textul din Psalmul 45:16 nu spune nimic despre aceea, că mamele și femeile vor fi făcute prințese.

⁴¹ Cu toate acestea toți cei amintiți în Evrei 11

³⁸ Cine vor fi „copii” sau „fii” Săi?

³⁹ Cine sunt „părinții”, pe care îl pune ca „prinț”?

⁴⁰ Pe cari alții îi face de asemenea prinți?

⁴¹ Pentru că putem să credem, că El în curând îl va face prinț!

³⁶ Cum merg aceștia ca fecioare în palatul Regelui?

³⁷ Cui îi este adresat Psalmul 45:16, și pentru ce?

vor fi înviați cu siguranță la viață pe pământ sub domnia cerească a Regelui. Femei și bărbați în acelaș fel vor fi făcuți în cele din urmă perfecți în dreptul lor la viață vecinică în toată plinătatea lui. „Părinții” lui Christos, ai Regelui, și alți bărbați credincioși din timpul vechiu, pe cari îi înviază atunci, îi va destina ca să officieze pentru El ca prinți văzuți peste întreg pământul. Recunoscând, că unirea miresei cu Mirele ei ceresc progresează acum prin învierea tuturor acelor membri ai bisericii cari mor în credințioșie, avem motiv să credem, că Christos Isus, Regele, va întrerupe în curând somnul lung al morții acelor, cari trebuie să fie prinții Săi vizibili peste întreg pământul. Când îi înviază, ei vor ieși din morminte și vor fi învățați despre împărția întemeiată și după aceea vor fi puși în oficiul lor.

⁴¹ Intrucât acesta este programul lui Dumnezeu, pe care îl are Regele uns al lui Iehova înaintea Sa, fiecare consacrat lui Dumnezeu și domniei Sale universale va admite, că guvernul lui Christos este singura stăpânire, care va fi perfect dreaptă și corespunde cerințelor întregii omeniri, și că Christos Isus desigur este singurul Rege peste întreg pământul.

⁴³ Dacă suntem de această convingere tare și de

această părere neschimbătoare, atunci putem lua cu hotărâre cuvintele finale, pe cari le adresează Psalmistul acestui singur Rege: „Din neam (generațiune; Biblia engleză) în neam îți voi pomeni numele: de aceea în veci de veci te vor lăuda popoarele”. (Ps. 45:17) De noi atâră să dăm putere și tărie acestor declarații! În ce chip? Prin faptul că vestim acum ca mărturie către toate națiunile în întreagă lumea vestea aceasta bună a stăpânirii teocratice a acestui singur Rege, pe care l-a pus Iehova. Tocmai aceasta o vor face „fecioarele de astăzi”, însoțitoarele miresei Regelui, împreună cu rămășița credincioasă a clasei miresei Sale. Din cauza devotamentului lor iubitor față de singurul Rege al lui Dumnezeu și față de interesele Sale regale acești însoțitori-fecioare din toate popoarele și națiunile vor moșteni sub stăpânirea Sa viață veșnică. Intre copiii, pe cari îi vor naște conform însărcinării divine dată din nou, își pot aduce aminte în toate generațiile de numele Regelui lor, în timp ce-și îndeplinesc datoriile ca instructori părintești. Ei vor fi o parte binecuvântată a acelor popoare, cari trăiesc pe pământ ca supușii fericiți ai Regelui lui Iehova și „în veci de veci te vor lăuda”.

⁴³ Ce trebuie să credem deci cu privire a guvernului pentru întreg pământul?
⁴³ Ce fel de viață putem avea hotărâți, și cum?

Watchtower din 1 Octombrie, 1917.

PRIN PENINSULA IBERICA

UN sbor prin cer din America spre peninsula Iberică în primăvara anului! Numai cugetul îți acesă-ți bută inima mai tare, dar întâmplarea adevărată este și mai plăcută. În acest 2 Mai trecut cei doi reprezentanți ai lui Tower Bible & Tract Society, F. W. Franz, vicepreședintele, și Hayden C. Covington, avocatul principal și consilierul juridic, și-au avut bagajele toate în ordine spre a începe sborul peste Gander, Neufundland, portul obișnuit pentru sboruri transoceanice. Negura însă atâră în aburi groși peste mari teritorii din Statele Unite, chiar până în Lincoln, Nebraska, în Vest. De aceea a fost contramandat zborul dela ora 17,00 al lui „Pan American-world-Airways” dela aerodromul La Guardia pe Long Island, în orașul New York și Gander. Într-adevăr, chiar și vapoarele în portul din New York au fost atinse de vreme, și vaporul, pe care s’au înbarcat cei doi absolvenți ai școlii Bibliei a Turnului de Veghere, domnul și doamna G. P. Watkins, spre Iberia, Africa de Vest, la posturile lor de misiune, a rămas pentru siguranța sa în port.

Stările atmosferice n’au fost mai bune în ziua următoare în orașul New York, și astfel sborul a fost amânat dela ora 10 dimineața pentru ora 8 seara. Reprezentanții noștri ai Turnului de veghere au regretat aceasta, căci a însemnat pierderea unei zile din vizita lor de două zile în Portugalia. După masa a sosit, perspectivele unei decolări din New York n’au devenit mai bune spre seară. Pe neașteptate „Pan-American-Wold-Airways” a anunțat pasagerilor, că sborul se va face din Washington D. C., din

capitala țării, și pasagerii respectivi au fost conduși acolo cu trenul. Avionul lor trebuia să plece dela departamentul lui „Army-Transport-Command” al aerodromului național. În timp ce se apropia noaptea și ploaua, întrebare, oare când va sbură avionul, a devenit tot mai arzătoare. În decursul tuturor orelor de înțunec noi pasagerii stăteam povestind și căutam să ne ținem trezi. În fine s’a zărit de ziua dimineții dimineții, și am trecut prin formațiunile necesare pentru sborul în străinătate. La ora 6 dimineții, timpul *Eastern Standard*, ne am urcat într’un avion solid, cu patru motoare *Constellation*. Pasărea noastră mecanică s’a ridicat în curând, s’a urcat repede peste nori și a sburat în razele soarelui, la o înălțime de peste 5.000 de metri peste mare, cu o viteză de 440 kilometri pe oră. Noi nu călătorim în direcție nord-Vestică spre Gander, ci Sud-Estică spre insulele Bermuda. Aproximativ în trei ore și jumătate zărăm aceste insule cu fermă ciudată și cu apă verde curioasă și aterzăm pe aerodromul Kindley-Field, pe pământ și teren, pe care Britanicii l-au închiriat în decursul războiului al doilea mondial dela Statele Unite ca punct de sprijin pentru flota aeriană. Avionul nostru se află acum în societatea altor opt avioane, cari așteaptă aici din cauza vremii rele sborul pe mari departe spre stațiunile lor de destinație. El rămâne însă aproape zece ore aici, pentru ca echipajul său, ca pregătire pentru saltul următor, care trebuie să dureze mai mult de douăsprezece ore să poată dormi.

Insulele Bermude sunt fermecătoare! Doi absol-

venți ai școalei Bibliei Gilead a Turnului de Veghere staționează acum acolo; dar întrucât frații Franz și Covington au vizitat pe neașteptate insulele Bermuda, nu s'au prevăzut cu adresele fraților. Astfel le-a scăpat marea bucurie de a petrece ziua în societatea celor doi misionari de acolo. Pe lângă aceasta o altă zi a fost pierdută pentru vizita lor în Portugalia. În lumina lunii pline, avionul pornește iarăși la drum la ora 8,40 seara spre răsărit, și la ora 8,57 a dimineții următoare atinge din nou pământul, de data aceasta pe aerodromul Santa Maria pe insulele Azore. Întrucât am ajuns în teritoriu portughez, trebuie să arătăm pașapoartele noastre americane pentru un prim control prin funcționari portughezi. Cam peste mai mult de o oră și jumătate suntem din nou în aer. Era spre ora 3 după masă când am zărit pământ și am privit din înălțime orașul Lisabona din Portugalia. Luni, în 5 Mai, deci tocmai în ziua când, după programul original, a trebuit să părăsim din nou Portugalia și să călătorim în Spania, am aterizat sănătoși și siguri pe aerodromul Sacavém. Dar noi a trebuit să vizităm neapărat pe frații noștri creștini din Portugalia în decursul unui spațiu de timp, pe care l-am hotărât mai întâi pentru aceasta și pentru a putea face aceasta, ne-am prescurtat vizita în Spania cu două zile.

Opt frați au fost la aerodrom ca să ne primească. Unul dintre ei, care vorbește destul de bine englezește, a rupt rândul și a sărit sus lângă noi, pe când așteptam la ghișeu la inspecția vamale. El aproape c'a jucat de bucurie de a ne vedea și de a ne strânge mâna. Dar și toți ceilalți membri ai acestui comitet benevol de primire s'au bucurat foarte mult despre venirea noastră, și ce bine am înțeles noi aceasta! Ultimul raport despre Portugalia, care a fost publicat în Cartea Anuală a Societății, s'a referit la anul 1938 și a raportat despre numai două persoane, cari au putut face ceva în decursul anului. Aceștia au făcut lucru bun la țară. În total au fost puse numai 6.804 cărți și broșuri în mâinile oamenilor. Astfel au fost tăiați prietenii noștri portughezi în adevăr cel puțin nouă ani, adică dela timpul dinainte de al doilea război mondial, dela vizitarea prin reprezentanți ai biroului principal al Turnului de Veghere din Brooklyn, New York, precum și dela scrierile publicate încontinuu ale Societății. Ei au dorit să se întâlnească cu frați, cari reprezintă biroul principal al Societății și să-și înnoiască contactul personal cu ei. Împreună cu celălalt popor al Portugaliei ei sunt supuși la dispoziții de mărginire supărătoare. Încă din 1932 Portugalia a avut ca prim-ministru un romano-catolic zelos, care are legături cu Iezuiții și veghiază gelos asupra intereselor Vaticanului în acea țară. Cu toate libertatea în închinarea la Dumnezeu, cum se spune că ar exista acolo, a oprit exercitarea adevărată a închinării libere la Dumnezeu, cum există în Anglia și America. În Mai 1925, președintele de mai înainte al Societății, J. F. Rutherford, a vizitat Portugalia și a ținut în sala festivă a liceului Camoes din Lisabona o conferință publică despre tema „Cum putem trăi veșnic pe pământ?” Atunci s'a făcut o încercare de a împrăștiă adunarea printr'o conturbare, care însă a fost zădărnicită prin spiritul de prezență a cuvântătorului. În decursul anilor următori lucrarea

Domnului de acolo a crescut într'o măsură oarecare și promitea o dezvoltare bună; dar în decursul anilor războiului mondial interesele împărăției lui Dumnezeu au scăzut din nou și a rămas înapoia progresului, care s'a făcut în alte țări. Acum puținii consacrați ai lui Iehova, cari au rămas credincioși în Portugalia, au avut lipsă urgentă de o reorganizare. Dar sunt puțini în cale.

De pildă ar fi foarte de lipsă de a trimite în Portugalia cel puțin câțiva absolvenți ai școalei Bibliei Gilead a Turnului de Veghere, ca să supravegheze și să favorizeze lucrarea de acolo. Primul lucru, pe care l-am făcut în privința aceasta, după ce ne-am instalat în Lisabona, a fost o vizită la un avocat binecunoscut și capabil al țării. Însă în prezent el nu poate lucra în chestiunea noastră. El nu este interesat la religia creștinătății și mai ales nu la cea romano-catolică, și din acest motiv este defăimat pe nedrept ca comunist. El se teme, că Societatea noastră i s'ar putea imprima înfierarea „comunismului”, dacă face ceva pentru noi, în timp ce Societatea Turnul de Veghere nu este interesată la comunism, lumesc și nu are nicio legătură cu astfel de comunism, și nici nu umblă după așa ceva. Ca urmare în ziua următoare va fi de lipsă, ca consilierul juridic al Societății să viziteze pe ministrul plenipotențiar al Statelor Unite, ca să vadă ce se poate face. Cu chestiunea imigrării are de-a face poliția statului și nu departamentul de stat portughez. Între împrejurările, cari sunt stăpânite de prejudecată, bănuială și neînțelegeri, religioniștii în poziție de cheie ale guvernului, cari poruncesc peste intrarea și șederea Englezilor și Americanilor în această țară, pot elimina pe reprezentanții neportughezi ai Societății noastre și aceasta așa, cum îi place Ierarhiei romano-catolice, care aici este puterea adevărată.

Întrucât, conform programului, timpul nostru aici este scurt, ne întâlnim încă în ziua sosirii noastre cu frații noștri. La ora 20,30 a acestei seri ne aflăm în locuința unui frate cunoscut, în primul etaj al unei case de locuit, în mijlocul a 18 dintre frații noștri portughezi și oameni, cari sunt prietereși față de noi. Noi ne informăm despre toți frații, despre capacitatea diferiților bărbați, despre adunările de până acuma și despre propovăduirea Evangheliei, cum s'a făcut până acuma. Se arată, că până în 1942 șapte persoane au mers la astfel de punere a măturii din casă în casă. Un număr destul de mare s'a străduit în decursul anilor să fie credincioși lui Iehova Dumnezeu și Christosul Său, și toți au fost umpluți cu zel arzător și o dorință mistuitoare să fie reorganizați în armonie cu cele mai noi instrucțiuni de organizare ale biroului din Brooklyn al Societății. În acel timp nu erau decât trei abonați la Turnul de Veghere; totuși toți au dorit să primească traduceri ale scrierilor bibliei în limba portugheză corespunzătoare, care este limbă oficială pentru toate posesiunile portugheze pe întreg pământul. Ei au dorit să le studieze împreună și să le transmită tuturor, cari au interes la Cuvântul lui Dumnezeu. La ora 10,45 seara, am încheiat adunarea noastră cu o rugăciune către Dumnezeu, pe care a rostit-o unul dintre frații noștri portughezi. Doi tineri, cari amândoi sunt evrei și

frați după corp, ne-au condus apoi cu automobilul înapoi la hotel.

În dimineața următoare ne-am anunțat la biroul principal al Poliției Internaționale, ca să pună o stampilă pe pașapoartele noastre cu permisul de ieșire din țară. S'a constatat, că pe unul dintre pașapoartele noastre a lipsit însemnarea datei intrării a funcționarilor polițienești ai aerodromului Sacavém, deși au avut în mână amândouă pașapoartele noastre. Acum n'au voit să ne mai dea înapoi acest pașaport incomplet. În cele din urmă a fost necesar să ne adresăm la legațiunea americană, ca să urgențeze predarea acestui pașaport, ceea ce s'a făcut după masă târziu a acelei zile, la ora 16,45. Între timp am fost împiedecați în libertatea noastră de mișcare din cauza acestei amânări și nu ne-am putut procura nici măcar bilete de călătorie pentru călătoria cu avionul a zilei următoare afară din Portugalia. Mai departe de geaba a așteptat venirea noastră o adunare de 25 de persoane, pe care a strâns-o un maritor harnic în acea după masă pe partea cealaltă a râului Tagu. Ele n'au putut veni la adunarea noastră de seară, pentru că soții lor nu le-a permis să iasă noaptea. Acest frate a ținut în fiecare săptămână un studiu al *Turnului de Veghere* între ele. Noi a trebuit să le trimitem printr'un sol vestea că n'am putut ieși ca să le vorbim despre Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce le-a decepționat foarte mult.

În acea seară a avut însă loc o altă adunare de frați în locuința aceluiaș frate, și 21 de portughezi s'au întrunit cu noi laolaltă. La ora 20,45 s'a început adunarea propriu-zisă cu rugăciune, pe care a rostit-o un tânăr plin de zel. Cu ajutorul unuia dintre tinerii evrei, care a vorbit destul de bine englezește, a început mai întâi fratele Covington să vorbească la cei adunați, cari s'au înghesuie în această încăpere dinainte și în încăperea alăturată. El a vorbit în mod serios despre importanța propovăduirii în ciuda greutăților și a necesității de a ține studii între ei și la oameni în locuințele lor particulare. Interpretul fratelui Covington și-a făcut lucrul destul de bine cu puțin ajutor, și ascultătorii au fost foarte atenți. După aceea fratele Franz le-a citit o scrisoare pregătită în mod special în portugheză despre instrucțiunile de organizare și le-a arătat apoi diferitele formule, cum le-a publicat Societatea pentru îndrumarea și facerea unui raport despre propovăduirea Evangheliei și îndeplinirea activității unei grupe organizate a Martorilor lui Iehova. El a făcut comunicare despre numirea provizorie a patru servi pentru grupa nouă organizată din Lisabona, adică despre servul de grupă și ajutorul său, despre servul de vizite ulterioare la interesați și conducătorul de studii din *Turnul de Veghere*.

Frații s'au bucurat de a vedea câteva din scrierile cele mai noi ale Societății în limba portugheză, și tot materialul acesta a fost lăsat la ei, l-am asigurat că vom încerca să le trimitem cele mai noi scrieri portugheze ale Societății. Noi le-am fost transmis salutărilor iubitoare dela toți frații din Casa Bethel a Societății din Brooklyn, dela stațiunea de radio WBBR și dela ferma împărăției, unde se află școala Bibliei Gilead a *Turnului de Veghere*. Într-o pornire de iubire frățească ei și-au exprimat acum aprecie-

rea și au dorit unanim că să luăm salutărilor lor iubitoare către toți frații, cu care ne întâlnim în călătoria noastră, până când ne întoarcem iarăși în America. Silit de nevoie s'a făcut destul de târziu, da într'adevăr ora 22,45, când s'a încheiat adunarea noastră cu o rugăciune de către conducătorul de studii nou numit a *Turnului de Veghere*; dar interesul față de „lucrarea ciudată” a lui Iehova aici în Portugalia ne-a întărit pe toți. Spre înprosperarea noastră frații au servit după aceea tot felul de bunătăți pentru mâncare și băutură, și veseli am stat toți laolaltă până la miezul nopții.

Dimineața, unsprezece dintre frați s'au sculat în zori de zi ca să ne însoțească la aerodromul Sacavém. Ploua, dar ei toți erau cu voie bună despre toate bunătățile lui Dumnezeu, pe cari le-au experimentat. La puțin timp după ora 10 dimineața, noi doi ne-am urcat în avionul cu două motoare al liniei aeriene de transport portugheză și le-am făcut pentru ultima dată semne de adio celor nouă cunoscuți în adevăr. Avionul nostru s'a repezit în sus, a ajuns deasupra ploii într-o atitudine de nori mai înaltă și după aceea a străbătut șuerând spre răsărit, către Madrid.

Spania

Am aterizat Miercuri, în 7 Mai, la puțin timp după ora dousprezece la amiazi — cu două zile întârziere — pe aerodromul Baraja pe platoul, unde este situat Madridul. Și în Madrid a ținut o conferință publică răposatul J.F. Rutherford în Mai 1925 înaintea unui auditoriu de aproximativ 1 200 de persoane într'un teatru; și Societatea *Turnul de Veghere* a întreținut acolo un birou de filială, care a fost prevăzut cu o mașină tipografică verticală marca Miehle și a condus și lucrarea din Portugalia. Biroul a fost însă dizolvat după izbucnirea revoluției în anul 1936.

Cu autobuzul liniei iberică călătorim prin ținut spre stațiunea ei finală în Madrid. Aici pășeste un cetățean al orașului și se adresează fratelui Franz, după care apoi toți trei ne facem cunoscut unul cu altul. În decursul timpului opririi noastre în Madrid găsim adăpost în casa acestui frate, locuim acolo într'un fel foarte plăcut și ne bucurăm de ospitalitate nemărginită. Acest frate și femeia sa ne-au fost în multe privințe de o valoare neprețuită. Femeia sa este de asemenea consacrată lui Dumnezeu și s'a devedit în casă ca o gazdă amabilă. Când acest frate în anul trecut a petrecut vara pe insula Mallerca, la răsărit de Spania, a văzut în ziarul spaniol *Ya*, sub data de 9 August, un raport de aproximativ o duzină de rânduri despre adunarea teocratică a națiunilor vesele a Martorilor lui Iehova din Cleveland, Ohio, ceea ce l-a trezit și l-a făcut cunoscut cu viața și activitatea poporului organizat al lui Iehova din America. Imediat a intrat în legătură cu biroul principal din Brooklyn. El a pus întrebări despre anii 1946-1948, în cari conform raportului fals al ziarului după părerea Martorilor lui Iehova trebuie să se sfârșească lumea. El s'a bucurat apoi când a aflat că noi nu învățăm astfel de lucruri. În sala de mâncare a locuinței sale am ținut prima noastră adunare cu prietenii spanioli; unsprezece dintre ei s'au adunat cu noi în jurul mesei de mân-

care în acea seară. Spre călăuzirea noastră ne-am cules câteva informații despre ei. Am văzut că așa zicând toți bărbații au fumat; dar noi n'am făcut nicio observație cu privire la aceasta. Toți au dorit să devină abonați regulați ai *Turnului de Veghere* și să primească scrierile cele mai noi ale Societății Turnul de Veghere.

Gazda noastră ne-a ajutat în legăturile noastre cu poliția internațională din Spania, care este întreținută de *Caudillo* Francisco Franco. Ea este deosebită de către garda civilă, de poliția cea mai bine școlată a Spaniei, care se poate recunoaște de pe forma specială a pălăriei ei. Oriunde se află poliția internațională, călătăriile trebuie să țină seamă de ea și să se anunțe la ea. Formulare, pe cari le numesc *triptico*, trebuiesc completate de către străini și trebuiesc scälite și din partea hotelului sau a gazdei particulare, unde locuiesc. Așa ne-am anunțat dimineața după sosirea noastră și am primit pentru vizita noastră plănuită a unui alt oraș al Spaniei un nou *triptico*. Am fost tratați politicos. Ne-am bucurat, că nu s'a făcut prilej de a conturba întrunirile noastre ce stine cu Martorii lui Iehova din Spania. Aceasta firește că a fost bine așa, pentru că n'a spus care *Caudillo* Franco de curând unei reportere a unui ziar englez cu ocazia unui interview, că în Spania există libertate religioasă și a făcut aluziune la activitatea organizațiilor religioase „protestante” din țară? Ziarele au scris despre aceasta. Astfel a doua noastră adunare cu 16 din prietenii noștri spanioli în acea seară a mers bine, și noi ne-am silit să-i încurajăm în Domnul.

Am constatat, că din 1937, de când a venit în mișcare *movimiento*, care a avut ca urmare, că Franco prin biruința sa finală în anul 1939 a preluat puterea guvernului, nu s'a mai făcut niciun lucru din ușă în ușă cu vestea împărăției. Franco are pe popor tare în mână și are sprijinul necesar prin armată și preoțime; și după impresia, pe care o au prietenii noștri, el va mai păstra un timp oarecare puterea politică. El a introdus câteva reforme și a făcut instituții sociale pentru lucrători, ceea ce corespunde și contrabalansează cu ceea ce au făcut comunistii ruși pentru popoarele Europei de răsărit. Pe lângă aceasta vine faptul, că cercurile politice engleze și americane, indiferent de protestele lor exterioare, în realitate sprijinesc pe Franco, ca să-l întrebuințeze așa zicând ca un tampon împotriva blocului răsăritean comunist și pentru apărarea fortăreței Gibraltar, care stăpânește strâmtoarea spre Marea Mediterană. Orișicum ar fi situația politică în țară, totuși nu există motiv, pentru ce să rămână în urmă lucrarea dreaptă a Domnului, propovăduirea Evangheliei împărăției, în Spania. Căce a fost de lipsă pentru aceasta, este organizare teocratică a poporului lui Iehova care locuiește acolo împrăștiat. Astfel am tratat această chestiune cu prietenii noștri. Și ei au primit mulțumitori salutările iubitoare ale fraților din America și Portugalia și au dorit să adauge pe ale lor la vestile de iubire, pe cari am voit să le transmitem tuturor acelor, pe cari îi vom mai întâlni și cărora le vom servi în călătoria noastră.

Noi ne-am putut rezerva locuri de șezut în clasa doua în trenul spre Torralva de Calatrava, în provincia Ciudad Real, care este la Sud de Madrid. Seara următoare am petrecut-o apoi într'un compartiment de tren, împreună cu trei frați de ai noștri din Torralva, cari veniseră în vizită la Madrid, mai departe cu un soldat și un reporter de ziar Merindea bogată, pe care au pregătit-o frații pentru noi, am împărțit-o noi cinci prieteni cu soldatul și cu *periodista*. Sora noastră ne-a spus în glumă, că pâinea se mănâncă ca *pan estraperlo* din cauza grăului curat, pe care-l conține, și după aceea ne-a explicat *periodistul* nostru, că *extraperlo* este ceea ce ei numesc *mercado negro* sau *bursa neagră*, și că numele se trage dela *Straus*, dela numele unui evreu, care prin dare de mită a căutat să introducă o invenție aducătoare de bani. Conform obișnuinței inspectorul guvernului a mers prin tren și a cercetat pașapoartele noastre. Așa ne-a trecut timpul în mod interesant, până când trenul nostru a intrat sâmbătă, în 10 Mai, la ora 0.52 noaptea, în stația Ciudad Real.

Doi frați au venit cu bi icleta dela o depărtare de 15 kilometri din Torralva ca să ne salute. După ce ne-am făcut cunoscut unul cu altul, am călătorit într'un taxi vechiu, stricat, bun de aruncat la guno!, spre Torralva până înaintea casei fratelui, care a venit cu noi din Madrid și care a trebuit să ne adăpostească. Era ora 1.35 noaptea, dar totuși ce să vezi, o delegație de frați, cari ne așteptau în curte! Când am intrat în micul prânzitor și în camera de locuit, am găsit 14 frați, cari nu s'au dus la culcare ca să ne spună bun venit la sosire. Ce am putut face altceva decât să vorbim cu fiecare și să completăm pregătirile noastre pentru adunările din Torralva pentru ziua aceasta și următoarea? Când am fost în paturile noastre bine îngrijite, pe care ni le-au lusat nouă gazda noastră și soția lui, ce-sul orașului a bătut ora trei dimineața.

Ca primul lucru ne-am dus în Torralva în cartierul central al gărzii civile ca să anunțăm sosirea noastră în oraș. În timp ce mergeam în societatea celor trei prieteni ai noștri prin acest loc de 7.000 de locuitori, oamenii au observat că eram străini, s'au uitat țintă la noi și ne-au numit „los protestantes”. Multe femei, bătrâne și tinere, sedeau în fața ușii și pe trotuar și făceau cu mare iscusință garnituri de dantele. Ele întrebuințau în acest scop gherghiefuri mici de broderie, pe carile țineau între genunchi și cari erau acoperite cu ace și cu fire, dela cari atâneau în jos sunătoare mosoarele. Intreaga garnitura aceasta de brodat se numește acolo *almohadilla*. Și unele dintre surorile noastre au fabricat în felul acesta dantele, și ele au voit într'adevăr să ne încarce gratuit cu cantități mai mari din aceste lucruri fine, dar noi n'am putut primi niciuna în astfel de condițiuni. — Primarului din Torralva i-am făcut în biroul său în centrul orașului după masă devreme o vizită de politetă. El este romano-catolic, cum sunt 95 pe procente din populația spaniolă. El ne-a tratat prietenos și ne-a invitat, să mergem cu el dincolo în restaurantul său de vin, pentru ca să ne poată da ceva de băut. La în-

ceputul serii am început să luăm informații dela frații noștri în locuința uruia dintre frații credincioși. La ora 18,45 am început adunarea, și fratele Covington a vorbit prin interpretul său peste o oră către ei. Cei 24 de frați spanioli ai auditorului său s'au simțit foarte stimulați și înviorați.

În zori de zi duminică (11 Mai) a deraiat trenul, cu care am venit la Torralva, cu care ocazie au fost mai mulți morți și răniți. Acest accident de tren a avut ca urmare o lipsă mai mare de vagoane de persoane. Putea-vom ajunge înapoi la Madrid cu trenul? La ora 17.30 am ținut ultima adunare cu frații noștri într-o altă locuință, în apropierea cartierelor marginase ale târgului. Ce minunat de a găsi 38 de frați în încăperea strâmtă! Cei mai mulți au fost interesați. Cum au fost interesați pentru mesaj? Prin vorbirea zeloasă despre împărăție din partea unui frate mai bătrân și a unui mai tânăr. Cel mai tânăr a aparținut mai demult la trupele de luptă ale lui Francisco Franco. Amândoi frații lor americani au vorbit acum acestei adunări. Scrierile și formularele tipărite pentru activitatea unei organizații de grupă au fost puse înainte și explicate și lăsate lor, și la trei frați li s'au dat posturi de serviciu în organizația grupei. Bărbații au observat, că noi n'am fumat — ca cei mai mulți dintre ei — și au voit să știe că ce spune Biblia despre chestiune. Cu ocazia acestei adunări a povestit deci unul dintre noi, care a fost ani de zile un mare fumător și câteodată a fumat până la 52 de țigarete pe zi, pentruce și cum a renunțat la acest obicei robitor, dupăce a primit adevărul împărăției și cum i-a fost aseasta spre binecuvântare. (2 Cor. 7:1) Toți au apreciat aceste cuvinte deschise, pe cari le-a rostit cineva din experiență proprie și sprijinit pe Cuvântul lui Dumnezeu, și nici unul dintre bărbați n'a mai fumat în prezența noastră. Cu rugăciune s'a încheiat adunarea noastră la ora 20.30. După aceea am vizitat pe *Capitan de Cortes* la postul gărzii civile.

În timp ce ședem cu frații noștri la o cină târzie, aproape că am fost pușin îngrijați, când pe neașteptate a sosit știrea, că taximetrul nostru, singurul în localitate, a căpătat un defect de cauciuc. Cum să facem drumul lung de 15 kilometri la Ciudad Real

ca să căpătăm legătura spre Madrid? Covington, care este din Texas, a propus să mergem pe cal sau cu căruța. La miezul nopții am căutat un cărauș și l-am trezit. El a pregătit un *carrito*, o căruța cu două roți cu coșul trăsorii rotund, înaintea căreia a fost prins în ham un cal obosit, care avea la grumaz zurgălăi. Am spus rămâneți cu bine prietenilor de acolo și ne-am urcat toți patru cu căruțașul în trăsură. Sdruncinând și zurgălăind a mers prin ceasurile întunecului în direcția de apus înainte. Câteodată fratele Covington, care a șezut sus la stângă vizitiului fumător de țigarete, s'a plecat înainte și a îndemnat calul molatec cu un creion la un trap mai repede. La ora 3 dimineața am ajuns în gara din Ciudad Real. Nu s'a găsit decât bilete pentru clasa a treia. Trenul nostru care trebuie să plece la ora 4 dimineața, intra în gară; este aglomerat și are poate o oră întârziere. Cu ajutorul a doi frați energici căpătăm locuri direct înapoia unui vagon de vite. Noi mergem în direcție Nordică, spre Madr d și trecem pe lângă vagoanele trenului deraiat. Un bărbat pe o targă se află în trenul nostru. La ora 9,55 dimineața ajungem sănătoși în Madrid. O vizită la Comisario de Hôspices este de lipsă pentru a ne procura dela poliția internațională noi *tripticos* de 50 de *céntimos*.

Adunarea noastră de despărțire la frații din Madrid a avut loc după masă la ora 16,30. Dintre cei doisprezece frați prezenți a fost ales un frate ca serv de grupă și conducător de studii provizoriu a *Turnului de Veghere*. Aflăm, că gazda noastră a primit un număr din Februarie a *Turnului de Veghere* în limba Spaniolă, care cuprinde raportul despre adunarea din Cleveland din August 1946. Fiul său i l-a trimis, care se află pentru afaceri în Bogota, Columbia. El a găsit acolo un vestitor al împărăției, care a oferit reviste pe stradă, și astfel a ajuns în atingere cu grupă Bogota a Mărtorilor lui Iehova. El a trimis tatălui său, gazdei noastre, și un program al adunării de sfârșit de săptămână a Cinei de Amintire din anul 1947, pe care au îndeplinit-o misionarii Societății în Bogota. Serbarea cinei de amintire s'a ținut de asemenea și în Madrid.

(Urmează)

Watchtower din 15 Septembrie 1947

URMAȚI BIBLIA

INDIFERENT, oriunde v'ați afla pe pământ, să nu urmați în niciun timp sfatul oamenilor, care nu este în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia este Cuvântul scris al lui Dumnezeu. El este adevărat, corect și potrivit. Insușiți-vi-l printr'un studiu personal. Să nu uitați învățătura lui în adevăr și dreptate, și atunci veți ști, când vin greutăți, încercări și ispite, pe baza răspunsului divin, cum să procedați. Voi nu va trebui să fugiți la altcineva ca să întrebați: „Ce vei face între aceste împrejurări?” Adresați-vă direct lui Dumnezeu Domnului, prin faptul că întrebați Cuvântul Său. Mergeți la El în rugăciune. Rugați-L să vă deschidă inima pentru primirea învățăturii curate. Cercetați Cuvântul Său cu ajutorul mijloacelor, pe cari vi le dă; câștigați sfatul Său, și urmați-l apoi!

Adeseori o persoană cu idei proprii, egoiste în mintea sa se decide pentru un mod de procedare anumit și după aceea umblă în toate părțile, după cum pretinde ca să capete sfat, până când găsește pe cineva, care este de acord cu ea. O astfel de persoană zice apoi: „Bine, dar el a spus că pot face aceasta”. Dacă după aceea iese ceva greșit, arată spre sfătuitor și zice: „Este greșala lui”. Sfătuitorii să îndrumeze pe întrebători la Biblie, și aceia, cari caută o îndrumare, să se adreseze sincer Cuvântului lui Dumnezeu! Dacă urmează sfatul Său nu vor da greș. Aprobarea și binecuvântarea lui Dumnezeu se va odihni pe fapta lor.

Watchtower din 15 Octombrie 1947.

TEXTE ȘI COMENTARII

1 Martie

Trezește-te, trezește-te!... Pune-ți hainele de sărbătoare. Ierusalime, cetate sfântă! — Isa 52:1.

Ceeace dădea Ierusalimului din vechime frumusețea lui asemenea unei haine, era indentificarea lui ca fiind devotat cu totul lui Iehova și ca fiind cetatea unde El își puse numele Său, stabilindu-Și templul Său acolo. Aceasta arată cum rămășița copiilor „Ierusalimului, care este de sus” a devenit o organizațiune sfântă dela anul 1919 încoace și și-a pus hainele de sărbătoare. Acest lucru s'a întâmplat întrucât ei s'au sculat din starea lor de nemișcare, stare dezorganizată au căutat să fie o organizațiune exclusivă de servi al lui Iehova, cari sunt consacrați Lui fără rezerve și cari refuză să îndeplinească serviciu de robi organizațiunii babilonice lumești. Ei trebuie să caute fie în mod activ un „popor pentru numele Său”, pentru numele lui Iehova, și să se indentifice ca martori ai Lui și ambasadori pentru împărăția Sa acum întemeiată sub Christos. Astfel rămășița copiilor Ierusalimului își pun frumoasele haine de indentificare. W. 1, 2.

2 Martie

Să păstorească toate națiunile cu un sceptru de fier. — Apoc. 12:5, Rotherham.

Prin urmare, Iehova Dumnezeu a pus pe tron pe Păstorul Său Christos Isus, Regele mai mare decât păstorul David, Spre a corespunde cu conspirația internațională din vechime împotriva domniei lui David pe Muntele Sion, astăzi, toate națiunile acestui lumi se strâng împreună într'un complot mondial împotriva Regelui uns al lui Iehova, care domnește în Sinenul ceres. Dar o asemenea mână a națiunilor este zadarnică, și toate popoarele își inchipue lucruri zadarnice, când regii lor pământești se adună la oiață și domnitorii lor se sfătuiesc împreună împotriva lui Iehova și a Regelui Său uns. Regele Său este întronat pe Sionul ceres spre a rămâne acolo. Iehova prin Martorii Săi, a vorbit timp de mai mulți ani națiunilor în mânia Sa. În curând însă El îi va îngrozi în displăcerea Sa prin războiul universal final al Armagedonului. El va face semn Regelui și Christos Isus va păstori națiunile opunătoare cu toiagul Său de fier și le va distruge. W. 1, 5.

3 Martie

Dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea... în veac nu va gusta moartea. — Ioan 8:51, 52.

În inimile „altor oi” Dumnezeu a aprins speranța de a întruni aprobarea Judecătorului Său și servirea lui Iehova Dumnezeu fără o cîo întrerupere în viață și fără o dizolvare a trupului, trecând peste sfârșitul acestei lumi în Armagedon și mai departe, într-o lume nouă. Unii dintre aceste „alte oi” pot să moară în credințioasă înainte ce războiul final al Armagedonului curată din cale lumea nelegluită care stăpânește acum acest pământ, dar ei speră în înviere. Când vor fi înviați la viață pe acest pământ în lumea nouă, ei vor veni afară din groapă în trupuri de carne astfel după cum îi place lui Dumnezeu să le dea, dar nu să geamă sau să fie apăsați. Prin ascultarea continuă de Judecătorul și Regele lui Iehova, ei speră să primească binecuvântările vindecătoare și curățitoare asupra corpurilor lor și cu timpul să ajungă la perfecțiune sub domnia de o mie de ani a lui Christos peste pământ. W. 15, 5.

4 Martie

Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o: pentruca în ziua aceasta S'a odihnit. — Gen. 2:3.

Dumnezeu binecuvântă această a șaptea zi, întrucât El hotărîse ca ea să fie o zi bună, care să aducă binecuvântare sfântului Său nume. Faptul că El s'a abținut de a lucra mai departe în ce privește pământul, înseamnă ziua a șaptea ca deosebită; dar El o sfințește întrucât o puse la o parte pentru justicia numelui Său și pentru justificarea suveranității și supremației Sale universale. Lucifer, Adam și Eva deveniră călcători ai sabatului. Dumnezeu îi lăsa să trăiască, dar promise că în ziua Sa de odihnă va aduce la iveală o Sămânță sfântă din femela Sa cerească, organizațiunea Sa, care va justifica numele Tatălui Iehova împotriva celui Șarpe vechiu Satan. În această epocă atomică toate națiunile, sub conducere demonică, se grăbesc înainte spre câmpul de bătălie al Armagedonului, unde Iehova se va sfinți pe Sine, întrucât va nimici pe toți aceia cari ocărase numele Său și se opun împărăției Sale. Acea

victorie Il va sfinți sau pune deoparte ca sfânt și Suveran peste toate. W.

5 Martie

Eu am venit pentru ca ele să albe vieață, și să o albe din belșug. — Ioan 10:10, A. S. V.

Isus își luă sarcina de a se dovedi pe Sine un „păstor bun” El s'a dat pe Sine drept standard prin care unul ca acesta trebuia să fie măsurat, anume, cu El fără frică și cu jertfirs de Sine își puse vieața Sa proprie în moarte, pentruca oile să poată câștiga vieață și să se împărțasească mai departe de bunătatea lui Iehova. A avea vieață din belșug, înseamnă a avea-o din plin, vecinic, fără sfârșit, în lăuntru organizațiunii universale a lui Iehova. Numai vieață vecinică în împărțășire din serviciul și bunătatea lui Dumnezeu dă satisfacție creaturii care lubește pe Dumnezeu. Păstorii umani pământești pot numai să vegheze asupra vieții oilor în această lume, vieață, care este limitată; Bunul Păstor ceresc veghează și păzește vieața vecinică a oilor în Lumea Nouă. Vieața Sa jertfită procură mijloace prin care oile sunt răscumpărate dela distrugere și din nou câștigă vieață fără sfârșit. W. 15, 5.

6 Martie

Acolo s'o măncați, împreună cu pâinea care este în coș pentru jertfa de închinare în slujba Domnului, cum am poruncit, — Lev. 8:31.

Porunca lui Dumnezeu de a mânca parte din berbecule pentru consacrare fiert, împreună cu cele mai multe din alimentele din coșul pentru instalare, arată la faptul mângăitor că El se va îngriji de nutreământ și susținere a „preoților regale” în timp ce este angajat în serviciu. În primul rând, nutreământul va fi de fel spiritual, spre a-i ține tari și sănătoși ca creaturi noul născute din Dumnezeu prin propriul Său spirit. Cu toate acestea, în timp ce ei serveau pe Dumnezeu în trupurile lor de carne, provizia lor pământescă deasemenea nu va lipsi, ci va fi întotdeauna din belșug, cu posibilitate de a economisi ceva. „Nu știți că cei ce îndeplinesc slujbele sfinte, sunt hrăniți din lucrurile dela templu, și că cei ce slujesc altarului, au parte dela altar? Tot așa Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc evanghelia, să trăiască din evanghelie”, (1 Cor. 9:13, 14). Isus zise că lucrătorii își merită hrana. W. 15, 6.

7 Martie

După aceste șasezeci și două de săptămâni, unsul va fi stărpit și nu va avea nimic. — Dan. 9:26.

Stărpirea lui Mesia (a junsului) nu s'a făcut din propria Sa cauză sau datorită vreunui păcat al Său propriu. Nici nu a avut El vreo parte în această lume. Împărăția Sa nu este din această lume, și „prințul acestei lumi” nu găsi nimic comun în Isus cu Diavolul și cu lumea sa. „El a fost luat prin apăsare și judecată: și cine va vesti generațiunea Sa?” (Isa. 53:8). Aceasta arată că există numai un singur Mesia și că El nu are nevoie de nicio generație de urmași, deoarece Atotputernicul Dumnezeu îl sculă la viață nemuritoare în ceruri. Prin aceasta El are puterea unei vieți fără sfârșit, spre a executa lucrarea unei binecuvântări vecinice pentru toate familiile și națiunile pământului. Aceasta, prin urmare, înlătură trebuința vreunui succesor sub forma unui așa numit „vicar” sau „vice-regent” la Roma sau la Cetatea Vaticanului. W. 1, 12.

8 Martie

Îa aminte spre Mine, dar, poporul Meu, pleacă urechea spre Mine, neamul Meu! Căci din Mine va ieși legea, și voi pune legea (adevărul, alte trad.) Mea lumina popoarelor. — Isa. 51:4.

Împărăția stabilită în anul 1914, este acum destinată să vină împotriva tuturor dușmanilor, spre a-i șterge cu totul din uni-

(Urmare în pag. 34)

Apare bilunar în Editura

ASOCIAȚIEI MARTORII LUI IEHOVA DIN ROMÂNIA

Persoană juridică morală

București 2, Str. Basarabia No. 38

Redactată și publicată de către:

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY

117, Adams Street — Brooklyn 1, N. Y., U. S. A.

Funcționari:

N. H. KNORR, Președinte

GRANT SUTER, Secretar